

ΜΑΚΚΑΒΑΙΩΝ Γ´

Γ ΜΑΚΚΑΒΑΙΩΝ 1

Γ Μακ. 1,1 Ὁ δὲ Φιλοπάτωρ μαθὼν παρὰ τῶν ἀνακομισθέντων τὴν γενομένην τῶν ὑπ' αὐτοῦ κρατουμένων τόπων ἀφαίρεσιν ὑπὸ Ἀντιόχου παραγγείλας ταῖς πάσαις δυνάμεσι πεζικαῖς τε καὶ ἵππικαῖς αὐτοῦ καὶ τὴν ἀδελφὴν Ἀρσινόην συμπαραλαβὼν, ἐξώρμησε μέχρι τῶν κατὰ Ῥαφίαν τόπων, ὅπου παρεμβεβλήκεισαν οἱ περὶ Ἀντίοχον.

Γ Μακ. 1,1 Ο Πτολεμαῖος Φιλοπάτωρ, ὅταν ἐπληροφορήθη ἀπὸ τους επανελθόντας ἐκ τῆς Παλαιστίνης ἀνθρώπους, ὅτι ο Ἀντίοχος ἀφήρεσε τὰ κατεχόμενα ὑπ' αὐτοῦ πρότερον ἐδάφη τῆς Παλαιστίνης, διέταξεν ὅλας τὰς εἰς τὴν Αἴγυπτον πεζικὰς καὶ ἱππικὰς αὐτοῦ δυνάμεις νὰ ἐτοιμασθοῦν πρὸς πόλεμον. Ἀφοῦ δὲ παρέλαβε καὶ τὴν ἀδελφὴν τοῦ Ἀρσινόην ἀνεχώρησε καὶ ἦλθεν εἰς τὴν Παλαιστίνην μέχρι τῶν τόπων τῆς πόλεως Ῥαφία, ὅπου εἶχε στρατοπεδεύσει ὁ Ἀντίοχος καὶ ὁ στρατός του.

Γ Μακ. 1,2 Θεόδοτος δὲ τις ἐκπληρῶσαι τὴν ἐπιβουλὴν διανοηθεὶς, παραλαβὼν τῶν προϋποτεταγμένων αὐτῷ ὅπλων Πτολεμαϊκῶν τὰ κράτιστα, διεκομίσθη νύκτωρ ἐπὶ τὴν τοῦ Πτολεμαίου σκηνὴν ὡς μόνος κτεῖναι αὐτὸν καὶ ἐν τούτῳ διαλύσαι τὸν πόλεμον.

Γ Μακ. 1,2 Καποῖος ὁμῶς Θεόδοτος, ἀπὸ τὸν στρατὸν τοῦ Ἀντιόχου, ἐσκέφθη καὶ ἀπεφάσισε νὰ φέρῃ εἰς πέρας ἓνα ἰδικὸν τοῦ δόλιον καὶ ἐγκληματικὸν σχέδιον διὰ τὴν κατάπαυσιν τοῦ πολέμου. Παρέλαβε, δηλαδὴ, αὐτὸς τοὺς γενναιοτάτους ἀπὸ τοὺς στρατιώτας τοῦ Πτολεμαίου, οἱ ὁποῖοι προηγουμένως ἦσαν ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν του, ἀπεφάσισε καὶ

μετέβη κατά το διάστημα της νυκτός εις την σκηνήν του Πτολεμαίου, δια να φονεύση αυτός μόνος του εκείνον και να θέσῃ ἔτσι τέρμα στον πόλεμον.

Γ Μακ. 1,3

τοῦτον δὲ διαγαγὼν Δοσίθεος ὁ Δριμύλου λεγόμενος, τὸ γένος Ἰουδαῖος, ὕστερον δὲ μεταβαλὼν τὰ νόμιμα καὶ τῶν πατρίων δογμάτων ἀπηλλοτριωμένος, ἄσημόν τινα κατέκλινεν ἐν τῇ σκηνῇ, ὃν συνέβη κομίσασθαι τὴν ἐκείνου κόλασιν.

Γ Μακ. 1,3

Καποιοις ὁμως Δοσίθεος, υἱὸς τοῦ Δριμύλου- ο ὁποῖος κατήγετο ἀπὸ το γένος τῶν Ἰουδαίων, ὕστερον ὁμως ἀπηνήθη τὸν νόμον τοῦ Θεοῦ καὶ εἶχεν ἀποξενωθῇ ἀπὸ τὰς πατροπαραδότους ιερὰς παραδόσεις- αὐτὸς λοιπὸν ὠδήγησε τὸν Πτολεμαῖον εἰς ἄλλην σκηνὴν καὶ ἔβαλε νὰ κατακλιθῇ εἰς τὴν βασιλικὴν κλίνην κάποιον ἄσημον Αἰγύπτιον. Εἰς αὐτὴν δε ὠδήγησε τὸν Θεόδοτον καὶ ἐκεῖνος ἐφόνευσε τὸν Αἰγύπτιον. Καὶ ἔτσι ὁ Αἰγύπτιος αὐτὸς ἔλαβε τιμωρίαν, ἡ ὁποία προωρίζετο διὰ τὸν Πτολεμαῖον τὸν Φιλοπάτορα. Ὁ πόλεμος φυσικὰ δὲν ἐματαιώθη.

Γ Μακ. 1,4

γενομένης δὲ καρτερᾶς μάχης καὶ τῶν πραγμάτων μᾶλλον ἐρρώμενων τῷ Ἀντιόχῳ, ἱκανῶς ἡ Ἀρσινόη ἐπιπορευσαμένη τὰς δυνάμεις παρεκάλει, μετὰ οἴκτου καὶ δακρύων τοὺς πλοκάμους λελυμένη, βοηθεῖν ἑαυτοῖς τε καὶ τοῖς τέκνοις καὶ γυναιξὶ θαρράλῳ, ἐπαγγελλομένη δώσειν νικήσασιν ἑκάστῳ δύο μνᾶς χρυσοῦ.

Γ Μακ. 1,4

Ἐλαβε χώραν μία σκληρὰ μάχη μετὰ τοῦ Ἀντιόχου καὶ Φιλοπάτορος καὶ ἐφαίνετο ἀποκλίνουσα ἡ μάχη υπέρ τοῦ Ἀντιόχου. Τότε ἡ Ἀρσινόη, διερχομένη εἰς ἀρκετὴν ἀπόστασιν διὰ μέσου τῶν δυνάμεων τοῦ στρατοῦ τῶν Αἰγυπτίων, με ἐκφρασὶν πόνου, με δάκρυα, με τὴν κόμην τῆς λυμένην, παρακαλοῦσε θερμῶς νὰ ἀγωνισθοῦν γενναίως υπέρ τῶν ἐαυτῶν τῶν, υπέρ τῶν τέκνων τῶν καὶ

των γυναικῶν των. Υπέσχετο δε ὅτι θα δώση, εἰν νικήσουν, στον κάθε στρατιώτην δύο μνας χρυσᾶς.

Γ Μακ. 1,5 καὶ οὕτω συνέβη τοὺς ἀντιπάλους ἐν χειρονομίαις διαφθαρῆναι, πολλοὺς δὲ καὶ δορυαλώτους συλληφθῆναι.

Γ Μακ. 1,5 Αναθαρρήσαντες οἱ Αἰγύπτιοι ἐπολέμησαν με ηρωϊσμόν, ἦλθαν εἰς χεῖρας με τοὺς ἐχθροὺς των, ἐφόνευσαν πολλοὺς καὶ πολλοὺς ἄλλους συνέλαβαν αἰχμαλώτους κατὰ την μάχην.

Γ Μακ. 1,6 κατακρατήσας δὲ τῆς ἐπιβουλῆς ἔκρινε τὰς πλησίον πόλεις ἐπελθὼν παρακαλέσαι.

Γ Μακ. 1,6 Όταν ο Φιλοπάτωρ υπερίσχυσεν ἐναντίον της ἐχθρικής αὐτῆς ἐπιθέσεως του Ἀντιόχου, ἔκρινε καλὸν να ἐπισκεφθῇ τας γύρω πόλεις καὶ να ἐνθαρρύνῃ τοὺς κατοικοὺς των.

Γ Μακ. 1,7 ποιήσας δὲ τοῦτο καὶ τοῖς τεμένεσι δωρεὰς ἀπονείμας, εὐθαρσεῖς τοὺς ὑποτεταγμένους κατέστησε.

Γ Μακ. 1,7 Ἐπραγματοποίησε δε ὄντως την ἀπόφασίν του. Διένειμε δῶρα στους ναοὺς των χωρῶν αὐτῶν καὶ ἔτσι ἐνέπνευσε θάρρος στους υπηκόους του.

Γ Μακ. 1,8 Τῶν δὲ Ἰουδαίων διαπεμψαμένων πρὸς αὐτὸν ἀπὸ τῆς γερουσίας καὶ τῶν πρεσβυτέρων τοὺς ἀσπασομένους αὐτὸν καὶ ξένια κομιοῦντας καὶ ἐπὶ τοῖς συμβεβηκόσι συγχαρησομένους, συνέβη μᾶλλον αὐτὸν προθυμηθῆναι ὡς τάχιστα πρὸς αὐτοὺς παραγενέσθαι.

Γ Μακ. 1,8 Οἱ Ἰουδαῖοι ἐστεῖλαν πρὸς τον Φιλοπάτορα ἐκπροσώπους των ἀπὸ την γερουσίαν καὶ τοὺς πρεσβυτέρους, να τον χαιρετήσουν, να τον συγχαροῦν δια την νίκην του καὶ να του δώσουν δῶρα. Αὐτός δε εὐχαριστήθη ἀπὸ αὐτὰ καὶ ἐπροθυμοποιήθη να μεταβῇ πρὸς αὐτοὺς, ὅσον το δυνατόν ταχύτερον.

Γ Μακ. 1,9 διακομισθεῖς δὲ εἰς Ἱεροσόλυμα καὶ θύσας τῷ μεγίστῳ Θεῷ καὶ χάριτας ἀποδιδούς καὶ τῶν ἐξῆς τι τῷ τόπῳ

- ποιήσας καὶ δὴ παραγενόμενος εἰς τὸν τόπον καὶ τῇ σπουδαιότητι καὶ εὐπρεπείᾳ καταπλαγεῖς,
- Γ Μακ. 1,9 Ἦλθε πράγματι εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα, ἐθυσίασεν στὸν μέγιστον Θεὸν τοῦ Ἰσραὴλ καὶ εὐχαρίστησεν αὐτόν. Ἀφοῦ δὲ ἐπραξέ το ἀρμόζον στὸν ἱερόν ἐκεῖνον τόπον, καὶ μάλιστα αφοῦ ἐφθασεν στὸν ἱερόν ναόν, ἐξεπλάγη, διότι εἶδε τὴν ἐπιμέλειαν τῶν Ἰουδαίων δια τὸν ναόν τῶν καὶ τὴν μεγαλοπρέπειαν τοῦ ναοῦ.
- Γ Μακ. 1,10 θαυμάσας δὲ καὶ τὴν τοῦ ἱεροῦ εὐταξίαν, ἐνεθυμήθη βουλευσασθαι εἰσελθεῖν εἰς τὸν ναόν.
- Γ Μακ. 1,10 Ἐθαύμασε δὲ καὶ τὴν εὐταξίαν τοῦ ναοῦ. Ἐβαλεν στὸν νουν τοῦ καὶ ἐπῆρε τὴν ἀπόφασιν νὰ εἰσέλθῃ εἰς αὐτόν.
- Γ Μακ. 1,11 τῶν δὲ εἰπόντων μὴ καθήκειν γίνεσθαι τοῦτο, διὰ τὸ μηδὲ τοῖς ἐκ τοῦ ἔθνους ἐξεῖναι εἰσιέναι, μηδὲ πᾶσι τοῖς ἱερεῦσιν, ἀλλ' ἢ μόνῳ τῷ προηγουμένῳ πάντων ἀρχιερεῖ, καὶ τούτῳ ἅπαξ κατ' ἐνιαυτόν, οὐδαμῶς ἠβούλετο πείθεσθαι.
- Γ Μακ. 1,11 Ἐκεῖνοι ὁμῶς τοῦ εἶπαν, ὅτι δὲν πρέπει νὰ γινήῃ κάτι τέτοιο, διότι ἡ εἰσοδος στὸν ναόν δὲν ἐπιτρέπεται ὄχι μόνον στοὺς λαϊκοὺς Ἰουδαίους ἀλλ' οὔτε καὶ εἰς αὐτοὺς ἀκόμη τοὺς ἱερεῖς. Ἐπιτρέπεται δὲ μόνον στὸν ἀρχηγόν τῶν, στὸν ἀρχιερέα, καὶ εἰς αὐτόν μίαν φορὰν τὸ ἔτος. Ὁ Φιλοπάτωρ ὁμῶς κατ' οὐδένα τρόπον ἠθέλε νὰ πεισθῇ καὶ νὰ υποχωρήσῃ.
- Γ Μακ. 1,12 τοῦ τε νόμου παραγνωσθέντος, οὐδαμῶς ἀπέλιπε προφερόμενος ἑαυτὸν δεῖν εἰσελθεῖν λέγων· καὶ εἰ ἐκεῖνοι ἐστέρηνται ταύτης τῆς τιμῆς, ἐμὲ οὐ δεῖ.
- Γ Μακ. 1,12 Μολονότι δὲ ἀνεγνώσθη ἐνώπιόν τοῦ καὶ τὸ σχετικόν χωρίον τοῦ Νομοῦ, αὐτὸς κατ' οὐδένα λόγον ἀπεμακρύνθη ἀπὸ τὴν ἀπόφασίν τοῦ λέγων, ὅτι πρέπει αὐτὸς νὰ εἰσέλθῃ στὸν ναόν. Προσέθεσε δὲ ὅτι, “ἔστω καὶ ἀν οἱ ἄλλοι ἐστερήθησαν ἀπὸ αὐτὴν τὴν τιμὴν, ἐγὼ ὁμῶς δὲν πρέπει νὰ

στερηθῶ”.

Γ Μακ. 1,13 καὶ ἐπυνθάνετο διὰ τίνα αἰτίαν εἰσερχόμενον αὐτὸν εἰς πᾶν τέμενος οὐθείς ἐκώλυσε τῶν παρόντων.

Γ Μακ. 1,13 Εζήτησε να πληροφορηθῇ την αἰτίαν, δια την οποίαν, ἐνῶ αὐτὸς εἰσῆρχετο εἰς την αὐλὴν παντός ναοῦ, κανεῖς ἀπὸ τους παρευρισκομένους δεν τον ἠμπόδισεν.

Γ Μακ. 1,14 καὶ τις ἀπρονοήτως ἔφη κακῶς αὐτὸ τοῦτο τερατεύεσθαι.

Γ Μακ. 1,14 Ενας δε Ἰουδαῖος κατὰ τρόπον ἀπερίσκεπτον ἀπῆντησεν, ὅτι και αὐτὴ ἡ παρανομία κακῶς ἐγένεν.

Γ Μακ. 1,15 γενομένου δέ, φησι, τούτου διὰ τίνα αἰτίαν, οὐχὶ πάντως εἰσελεύσεσθαι καὶ θελόντων αὐτῶν καὶ μή;

Γ Μακ. 1,15 Ο βασιλεὺς ἀπῆντησε· “αφού οπωσδήποτε δια κάποιον αἰτίαν του ἐπετράπη ἡ εἰσοδος εἰς την αὐλὴν του ναοῦ, δεν θα πρέπει οπωσδήποτε να εἰσέλθῃ και στον ἴδιον τον ναὸν εἴτε το θέλουν αὐτοὶ εἴτε ὄχι;”

Γ Μακ. 1,16 τῶν δὲ ἱερέων ἐν ταῖς ἀγίαις ἐσθήσεσι προπεσόντων καὶ δεομένων τοῦ μεγίστου Θεοῦ βοηθεῖν τῇ ἐνεστώσῃ ἀνάγκῃ καὶ τὴν ὁρμὴν τοῦ κακῶς ἐπιβαλλομένου μεταθεῖναι κραυγῆς τε μετὰ δακρύων τὸ ἱερὸν ἐμπλησάντων,

Γ Μακ. 1,16 Τότε οἱ ἱερεῖς με τας ἱερατικὰς των στολὰς ἔπλεσαν κατὰ, γῆς ἐνώπιον του μεγίστου Θεοῦ και τον παρεκάλουν να τους βοηθήσῃ εἰς την παρούσαν δύσκολον περίστασιν, να μετατρέψῃ και ματαιώσῃ την ὁρμὴν του κακῶς ἐπιμένοντος βασιλέως. Εἶχαν δε γεμίσει τον ἱερὸν ναὸν με τας κραυγὰς και τα δάκρυά των.

Γ Μακ. 1,17 οἱ κατὰ τὴν πόλιν ἀπολιπόμενοι ταραχθέντες ἐξεπήδησαν, ἄδηλον τιθέμενοι τὸ γινόμενον.

Γ Μακ. 1,17 Οἱ Ἰουδαῖοι, οἱ οἱποῖοι εἶχον ἀπομείνει και εὐρίσκοντο εἰς την πόλιν, ἐταράχθησαν ἀπὸ το γεγονός αὐτὸ και ἀνεπήδησαν ἔξω, διότι ἐνόμισαν ὅτι κάτι το πολὺ

παράδοξον γίνεται εκεί.

Γ Μακ. 1,18

αἱ τε κατάκλειστοι παρθένοι ἐν θαλάμοις σὺν ταῖς τεκούσαις ἐξώρμησαν καὶ σποδῶ καὶ κόνει τὰς κεφαλὰς πασάμεναι, γόων τε καὶ στεναγμῶν τὰς πλατείας ἐνεπίμπλων.

Γ Μακ. 1,18

Αἱ παρθένοι, που ἦσαν κλεισμέναι εἰς τα δωμάτιά των με τας μητέρας των, ὥρμησαν ἔξω, ἔθεσαν στάκτην καὶ χῶμα εἰς τας κεφαλὰς των, ἐγέμισαν δε τας πλατείας της Ἱερουσαλήμ με στεναγμούς καὶ θρήνους.

Γ Μακ. 1,19

αἱ δὲ καὶ προσαρτίως ἐσταλμέναι τοὺς πρὸς ἀπάντησιν διατεταγμένους παστοὺς καὶ τὴν ἀρμόζουσαν αἰδῶ παραλείπουσαι, δρόμον ἄτακτον ἐν τῇ πόλει συνίσταντο.

Γ Μακ. 1,19

Καὶ αἱ νεόνυμφοι, αἱ ὁποῖαι κατὰ τα ἰουδαϊκὰ ἔθιμα ἔμεναν πρὸς καιρὸν χωρισμένοι ἀπὸ τοὺς ἄλλους λόγῳ του προσφάτου γάμου των, ἐγκατέλειψαν τοὺς περιποιημένους νυμφικοὺς θαλάμους των, ἔθεσαν κατὰ μέρος τὴν ἀρμόζουσιν εἰς αὐτὰς αἰδημοσύνην καὶ ἔτρεχαν εἰς τὴν πόλιν ἀτάκτως.

Γ Μακ. 1,20

τὰ δὲ νεογνὰ τῶν τέκνων, αἱ τε πρὸς τούτοις μητέρες καὶ τιθηνοὶ παραλιποῦσαι ἄλλως καὶ ἄλλως, αἱ μὲν κατ' οἴκους, αἱ δὲ κατὰ τὰς ἀγυιάς, ἀνεπιστρέπτως εἰς τὸ πανυπέρτατον ἱερὸν ἠθροίζοντο.

Γ Μακ. 1,20

Αἱ δε μητέρες καὶ αἱ τροφοὶ ἀφηναν ἔδω καὶ ἐκεῖ τα μικρὰ των παιδιὰ, ἄλλαι μὲν εἰς τα σπίτια των ἄλλαι δε στοὺς δρόμους, καὶ συνεκεντρῶνοντο αποφασιστικῶς στὸν πανσεβάσμιον ναὸν των.

Γ Μακ. 1,21

ποικίλῃ δὲ ἦν τῶν εἰς τοῦτο συλλεγομένων ἡ δέησις ἐπὶ τοῖς ἀνοσίως ὑπ' ἐκείνου κατεγχειρουμένοις.

Γ Μακ. 1,21

Μεγάλῃ καὶ πολὺτροπος ἦτο ἡ δέησις πρὸς τὸν Θεὸν στὸν ἱερὸν ἐκεῖνον τόπον, διὰ τὸ ἐπιχαροῦμενον ἀπὸ τὸν Φιλοπάτορα ἀνοσιούργημα.

- Γ Μακ. 1,22 σύν τε τούτοις οἱ τῶν πολιτῶν θρασυνθέντες οὐκ ἠνείχοντο τέλος αὐτοῦ ἐπικειμένου καὶ τὸ τῆς προθέσεως αὐτοῦ ἐκπληροῦν διανοουμένου.
- Γ Μακ. 1,22 Ἐκτός ὅμως αὐτῶν καὶ μερικοὶ ἀπὸ τοὺς πολίτας ἐξεγερθέντες δεν ἠνείχοντο κατὰ κανένα τρόπον τὴν επιμονὴν τοῦ Φιλοπάτορος, ὁ ὁποῖος ἐσκέπτετο ὅπως οἱ ἄλλοι νὰ ἐκπληρώσῃ τὴν ἀπόφασίν του.
- Γ Μακ. 1,23 φωνήσαντες δὲ τὴν ὁρμὴν ἐπὶ τὰ ὄπλα ποιήσασθαι καὶ θάρραλέως ὑπὲρ τοῦ πατρώου νόμου τελευτᾶν, ἱκανὴν ἐποίησαν ἐν τῷ τόπῳ τραχύτητα, μόλις δὲ ὑπὸ τε τῶν γεραιῶν καὶ τῶν πρεσβυτέρων ἀποτραπέντες ἐπὶ τὴν αὐτὴν τῆς δεήσεως ἔστησαν στάσιν.
- Γ Μακ. 1,23 Ὄταν δὲ αὐτοὶ ἐκραύγασαν καὶ ἐξήγειραν τὴν ὁρμὴν τοῦ πλήθους νὰ πάρουν εἰς τὰ χέρια τῶν τὰ ὄπλα καὶ με θάρρος νὰ ἀποθάνουν χάριν τοῦ πατρικοῦ Νομοῦ, ἐπροκάλεσαν μεγάλην ἀναταραχὴν στὸν ἱερόν ἐκεῖνον τόπον. Μόλις δὲ καὶ μετὰ βίας συνεκρατήθησαν ἀπὸ τοὺς γεροντοτέρους καὶ τοὺς πρεσβυτέρους Ἰουδαίους καὶ ἐπανήλθαν εἰς τὴν αὐτὴν στάσιν τῆς προσευχῆς.
- Γ Μακ. 1,24 καὶ τὸ μὲν πλῆθος ὥς ἔμπροσθεν ἐν τούτοις ἀνεστρέφετο δεόμενον.
- Γ Μακ. 1,24 Καὶ τὸ μὲν πλῆθος, καθ' ὃν χρόνον ἐξειλίσσοντο τὰ γεγονότα αὐτά, εἶχεν ἐπιδοθῆ, ὅπως καὶ προηγουμένως εἰς τὴν προσευχήν.
- Γ Μακ. 1,25 οἱ δὲ περὶ τὸν βασιλέα πρεσβύτεροι πολλαχῶς ἐπειρῶντο τὸν ἀγέρωχον αὐτοῦ νοῦν ἐξιστάνειν τῆς ἐντεθυμημένης βουλῆς.
- Γ Μακ. 1,25 Οἱ πρεσβύτεροι ὅμως ἀπὸ τοὺς Ἰουδαίους ποὺ ἦσαν γύρω ἀπὸ τὸν βασιλέα, προσπαθοῦσαν με κάθε τρόπον νὰ ἀπομακρύνουν καὶ ματαιώσουν τὴν ἀλαζονικὴν ἀπόφασιν, τὴν ὁποῖαν ἐκεῖνος εἶχε πάρει.
- Γ Μακ. 1,26 θρασυνθεῖς δὲ καὶ πάντα παραπέμψας ἤδη καὶ

πρόσβασιν ἐποιεῖτο, τέλος ἐπιθήσειν δοκῶν τῷ
προειρημένῳ.

Γ Μακ. 1,26 Ο Φιλοπάτωρ ὁμως εξωργίσθη και ὅλας τας παρακλήσεις
εκείνων τας ἔθεσε κατὰ μέρος, απεφάσισε δε να θέσῃ τέρμα
στο προλεχθέν αὐτό ζήτημα και να εισέλθῃ στον ναόν.

Γ Μακ. 1,27 ταῦτα οὖν καὶ οἱ περὶ αὐτὸν ὄντες θεωροῦντες
ἐτράπησαν εἰς τὸ σὺν τοῖς ἡμετέροις ἐπικαλεῖσθαι τὸν
πᾶν κράτος ἔχοντα τοῖς παροῦσιν ἐπαμῦναι, μὴ
παριδόντα τὴν ἄνομον καὶ ὑπερήφανον πράξιν.

Γ Μακ. 1,27 Αυτά, λοιπόν, βλέποντες και εκείνοι, που ἦσαν γύρω ἀπὸ
τον βασιλέα, ἠνώθησαν και αὐτοὶ με τους ἄλλους ἰδικούς
μας Ἰουδαίους και παρακαλοῦσαν τον Θεόν, ο οποίος εἶχε
την δύναμιν να υπερασπίσῃ τον ναόν του ἀπὸ την
επικρεμαμένην ἀπειλήν και να μὴ παραβλέψῃ την
παράνομον και υπερήφανον αὐτὴν πράξιν.

Γ Μακ. 1,28 ἐκ δὲ τῆς πυκνοτάτης τε καὶ ἐμπόνου τῶν ὄχλων
συναγομένης κραυγῆς ἀνείκαστός τις ἦν βοή·

Γ Μακ. 1,28 Μια δε ἀπερίγραπτος βοή ἠκούετο καθ' ὅλην την πόλιν ἀπὸ
την επαναλαμβανομένην οδυνηρὰν κραυγὴν των ὄχλων,
που εἶχαν συγκεντρωθῇ ἐκεῖ.

Γ Μακ. 1,29 δοκεῖν γὰρ ἦν μὴ μόνον τοὺς ἀνθρώπους, ἀλλὰ καὶ τὰ
τεῖχη καὶ τὸ πᾶν ἔδαφος ἠχεῖν, ὅτε δὴ τῶν πάντων τότε
θάνατον ἀλλασσομένων ἀντὶ τῆς τοῦ τόπου
βεβηλώσεως.

Γ Μακ. 1,29 Ενόμιζε κανεῖς ὅτι ὄχι μόνον οἱ ἄνθρωποι ἐφώναζαν, ἀλλὰ
και αὐτὰ ἀκόμη τὰ τεῖχη και ολόκληρον τὸ ἔδαφος
αντηχοῦσε, διότι ὅλοι ἐπροτιμοῦσαν τον θάνατον ἀντὶ της
βεβηλώσεως του ἱεροῦ ναοῦ.

- Γ Μακ. 2,1 Ὁ μὲν οὖν ἀρχιερεὺς Σίμων ἐξεναντίας τοῦ ναοῦ κάμψας τὰ γόνατα καὶ τὰς χεῖρας προτείνας εὐτάκτως, ἐποιήσατο τὴν δέησιν τοιαύτην.
- Γ Μακ. 2,1 Ο μεν λοιπὸν ἀρχιερεὺς Σίμων ἔκαμψε τὰ γόνατα ἀπέναντι τοῦ ναοῦ, ὑψωσε με ευλαβειαν τὰς χεῖρας του στον ουρανὸν καὶ ἔκαμε τὴν ἐξῆς προσευχήν.
- Γ Μακ. 2,2 Κύριε Κύριε, βασιλεῦ τῶν οὐρανῶν καὶ δέσποτα πάσης κτίσεως, ἅγιε ἐν ἁγίοις, μόναρχε, παντοκράτωρ, πρόσχες ἡμῖν καταπονουμένοις ὑπὸ ἀνοσίου καὶ βεβήλου θράσει καὶ σθένει πεφρυαγμένου.
- Γ Μακ. 2,2 “Κυριε, Κυριε, βασιλεὺ των ουρανῶν, Δέσποτα ολοκλήρου της κτίσεως, αγιώτατε, μονοκράτωρ, παντοκράτωρ, δώσε προσοχήν εἰς ἡμᾶς σήμερον, οἱ οἱποῖοι καταταλαιπωρούμεθα ἀπὸ ἀνόσιον καὶ βέβηλον, ο ὁποῖος καυχᾶται καὶ αυθαδιάζει δια τὴν θρασύτητά του καὶ τὴν δύναμίν του.
- Γ Μακ. 2,3 σὺ γὰρ ὁ κτίσας τὰ πάντα καὶ τῶν ὅλων ἐπικρατῶν δυνάστης δίκαιος εἶ καὶ τοὺς ὕβρει καὶ ἀγερωχίᾳ πράσσοντάς τι κρίνεις.
- Γ Μακ. 2,3 Διότι συ, ο ὁποῖος ἐδημιούργησες τὰ σύμπαντα καὶ ἐν τῇ ἀπείρῳ σου δυνάμει, εἶσαι κυρίαρχος ὅλων των ορατῶν καὶ ἀοράτων, εἶσαι δίκαιος καὶ ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου κρίνεις ὅλους, ὅσοι ἐπάνω εἰς τὴν ἀλαζονείαν καὶ ἀγερωχίαν των κάμνουν κάτι το ἀσεβές.
- Γ Μακ. 2,4 σὺ τοὺς ἔμπροσθεν ἀδικίαν ποιήσαντας, ἐν οἷς καὶ γίγαντες ἦσαν ῥώμη καὶ θράσει πεποιθότες, διέφθειρας ἐπαγαγὼν αὐτοῖς ἀμέτρητον ὕδωρ.
- Γ Μακ. 2,4 Συ ἐξηφάνισες ἐκείνους, οἱ οἱποῖοι εἰς προηγουμένης ἐποχᾶς διέπραξαν ἀδικίας. Μεταξὺ αὐτῶν ἦσαν καὶ γίγαντες κατὰ τὴν σωματικὴν δύναμιν, οἱ οἱποῖοι εἶχαν πεποίθησιν εἰς τὴν θρασύτητά των. Αὐτοὺς τους ἐξωλόθρευσες ἀποστείλας ἐναντίον των ἀπροσμετρήτους ὄγκους ὑδάτων δια του

κατακλυσμού.

Γ Μακ. 2,5 σὺ τοὺς ὑπερηφανίαν ἐργαζομένους Σοδομίτας, διαδήλους ταῖς κακίαις γενομένους, πυρὶ καὶ θείῳ κατέφλεξας, παράδειγμα τοῖς ἐπιγινομένοις καταστήσας.

Γ Μακ. 2,5 Σὺ τοὺς Σοδομίτας, οἱ οἱοῖτο ἦσαν δούλοι εἰς τὴν ἀλαζονείαν τῶν καὶ ἐγέναντο γνωστοὶ ἀπὸ τῆς κακίας τῶν, τοὺς κατέκαυσες διὰ τοῦ πυρός καὶ τοῦ θεοῦ, καὶ κατέστησες ἐπὶ αὐτοὺς παράδειγμα τιμωρίας εἰς τὰς κατόπιν γενεάς.

Γ Μακ. 2,6 σὺ τὸν θρασὺν Φαραὼ καταδουλωσάμενον τὸν λαόν σου τὸν ἅγιον Ἰσραὴλ, ποικίλαις καὶ πολλαῖς δοκιμάσας τιμωρίαις, ἐγνώρισας τὴν σὴν δυναστείαν, ἐφ' αἷς ἐγνώρισας τὸ μέγα σου κράτος·

Γ Μακ. 2,6 Σὺ τὸν θρασὺν Φαραῶ, ὁ οἱοῖτο εἶχε καταδουλώσει τὸν ἅγιόν σου λαόν, τὸν Ἰσραηλιτικόν, τὸν ἐτιμώρησες με πολλὰς καὶ ποικίλας τιμωρίας καὶ κατέστησες γνωστὴν τὴν ἀκατανίκητον δύναμίν σου. Με αὐτάς ἐκαμες γνωστὴν εἰς ὅλους τὴν ἀκατανίκητον ἰσχύν σου.

Γ Μακ. 2,7 καὶ ἐπιδιώξαντα αὐτὸν σὺν ἄρμασι καὶ ὄχλων πλήθει ἐπέκλυσας βάθει θαλάσσης, τοὺς δὲ ἐμπιστεύσαντας ἐπὶ σοὶ τῷ τῆς ἀπάσης κτίσεως δυναστεύοντι σώους διεκόμενους,

Γ Μακ. 2,7 Διότι αὐτὸν τὸν Φαραῶ, ὁ οἱοῖτο με πολεμικὰ ἄρματα καὶ με πλῆθος λαοῦ κατεδίωξε τὸν Ἰσραηλιτικόν λαόν, τὸν ἐπνίξες εἰς τὰ βάθη τῆς θαλάσσης. Τοὺς δὲ Ἰσραηλίτας, οἱ οἱοῖτο εἶχαν ἐμπιστευθῇ τὴν σωτηρίαν τῶν εἰς σε τὸν βασιλέα ὅλης τῆς κτίσεως, ὠδήγησες σώους διὰ μέσου τῆς θαλάσσης.

Γ Μακ. 2,8 οἳ καὶ συνιδόντες ἔργα σῆς χειρὸς ἦνεσάν σε τὸν παντοκράτορα.

Γ Μακ. 2,8 Αὐτοὶ δὲ ὅταν εἶδαν καὶ κατενόησαν τὰ θαυμαστὰ ἔργα τῆς παντοδυνάμου δεξιᾶς σου, ἐδοξολόγησαν σε τὸν

παντοκράτορα.

Γ Μακ. 2,9 σύ, βασιλεῦ, κτίσας τὴν ἀπέραντον καὶ ἀμέτρητον γῆν, ἐξελέξω τὴν πόλιν ταύτην καὶ ἀγιάσας τὸν τόπον τοῦτον εἰς ὄνομά σοι τῷ τῶν ἀπάντων ἀπροσδεῖ καὶ παρεδόξασας ἐν ἐπιφανείᾳ μεγαλοπρεπεῖ, σύστασιν ποιησάμενος αὐτοῦ πρὸς δόξαν τοῦ μεγάλου καὶ ἐντίμου ὀνόματός σου.

Γ Μακ. 2,9 Συ, βασιλεῦ, εἶσαι ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος ἐδημιούργησες τὸν ἀπέραντον καὶ ἀμέτρητον αὐτὸν κόσμον τῆς γῆς. Συ ἐξέλεξες τὴν πόλιν αὐτήν, τὴν Ἱερουσαλήμ, καὶ ἡγίαςες τὸν ἱερὸν τούτου τόπον, τὸν ναόν, δια νὰ δοξάζεται τὸ Ὄνομά σου, καίτοι συ ἀπὸ τίποτε δὲν ἔχεις ἀνάγκην. Συ με τὴν μεγαλοπρεπὴ εἰς αὐτὸν ἐμφάνισίν σου ἐδόξασες τὸν ἱερὸν τούτου ναόν καὶ τὸν κατέστησες ἔτσι ἅγιον, δια νὰ δοξάζεται τὸ μέγα καὶ πανέντιμον Ὄνομά σου.

Γ Μακ. 2,10 καὶ ἀγαπῶν τὸν οἶκον τοῦ Ἰσραὴλ ἐπηγγείλω δὴ ὅτι ἐὰν γένηται ἡμῶν ἀποστροφή καὶ καταλάβῃ ἡμᾶς στενοχωρία καὶ ἐλθόντες εἰς τὸν τόπον τοῦτον δεηθῶμεν, εἰσακούσῃ τῆς δεήσεως ἡμῶν.

Γ Μακ. 2,10 Επειδὴ ἀγαπᾷς τὸ ἰσραηλιτικὸν ἔθνος, υπεσχέθης εἰς αὐτό, ὅτι ἐὰν ἀποστατήσωμεν καὶ ἀπομακρυνθῶμεν ἀπὸ σε καὶ μᾶς καταλάβῃ στενοχωρία καὶ κατόπιν ἐλθωμεν συντετριμμένοι στὸν ἱερὸν τούτου ναόν καὶ προσευχηθῶμεν εἰς αὐτόν, συ θὰ ἀκούσῃς τὴν δέησιν ἡμῶν.

Γ Μακ. 2,11 καὶ δὴ πιστὸς εἶ καὶ ἀληθινός.

Γ Μακ. 2,11 Καὶ εἶσαι, Κυριε, πράγματι ἀξιόπιστος καὶ ἀληθινός εἰς τὰς ὑποσχέσεις σου.

Γ Μακ. 2,12 ἐπεὶ δὲ πλεονάκις θλιβέντων τῶν πατέρων ἡμῶν ἐβοήθησας αὐτοῖς ἐν τῇ ταπεινώσει καὶ ἐρρύσω αὐτοὺς ἐκ μεγάλων κινδύνων,

Γ Μακ. 2,12 Επειδὴ, λοιπὸν, πολλὰς φορές οἱ πατέρες μᾶς ἐθλίβησαν καὶ συ τοὺς ἐβοήθησες κατὰ τὴν ταλαιπωρίαν τῶν αὐτῶν καὶ

- τους εγλύτωσης από μεγάλους κινδύνους,
- Γ Μακ. 2,13 ἰδοὺ δὲ νῦν, ἅγιε βασιλεῦ, διὰ τὰς πολλὰς καὶ μεγάλας ἡμῶν ἁμαρτίας καταπονούμεθα καὶ ὑπετάγημεν τοῖς ἐχθροῖς ἡμῶν καὶ παρείμεθα ἐν ἀδυναμίαις.
- Γ Μακ. 2,13 πρὸς σε καὶ ἡμεῖς καταφεύγομεν καὶ ομολογοῦμεν, ἰδοὺ καὶ τώρα, ἅγιε βασιλεῦ, ἐξ αἰτίας τῶν πολλῶν καὶ μεγάλων ἁμαρτιῶν μας ἔχομεν υποδουλωθῇ τοὺς ἐχθροὺς μας, ἔχομεν παραλύσει ἀπὸ τὰς ἀδυναμίας μας.
- Γ Μακ. 2,14 ἐν δὲ τῇ ἡμετέρᾳ καταπτώσει ὁ θρασὺς καὶ βέβηλος οὗτος ἐπιτηδεύει καθυβρίσαι τὸν ἐπὶ τῆς γῆς ἀναδεδειγμένον τῷ ὀνόματι τῆς δόξης σου ἅγιον τόπον.
- Γ Μακ. 2,14 Ακριβῶς δε ἐξ αἰτίας τῆς καταπτώσεώς μας ὁ θρασὺς καὶ βέβηλος βασιλεὺς ἐπιτηδεύεται με κάθε τρόπον νὰ ἐξευτελίσῃ τὸν ἅγιον τοῦτον ναόν, ὁ ὁποῖος εὐρίσκεται στὸν τόπον τοῦτον καὶ εἶναι ἀφιερωμένος στὸ ἐνδοξὸν Ὄνομά σου.
- Γ Μακ. 2,15 τὸ μὲν γὰρ οἰκητήριόν σου οὐρανὸς τοῦ οὐρανοῦ ἀνέφικτος ἀνθρώποις ἐστίν.
- Γ Μακ. 2,15 Ἡ κατοικία σου εἶναι ὁ οὐρανὸς τοῦ οὐρανοῦ, καὶ μένει ἀπρόσιτος τοὺς ἀνθρώπους.
- Γ Μακ. 2,16 ἀλλ' ἐπεὶ εὐδοκήσας τὴν δόξαν σου ἐν τῷ λαῷ σου Ἰσραὴλ ἡγίαςας τὸν τόπον τοῦτον,
- Γ Μακ. 2,16 Ἐπειδὴ ὁμως ἠυδόκησας πρὸς δόξαν τοῦ ἁγίου Ὄνοματός σου καὶ ἡγίαςας καὶ ἀφιέρωσας τὸν τόπον τοῦτον ἐν μέσῳ τοῦ ἰσραηλιτικοῦ λαοῦ,
- Γ Μακ. 2,17 μὴ ἐκδικήσῃς ἡμᾶς ἐν τῇ τούτων ἀκαθαρσίᾳ, μηδὲ εὐθύνης ἡμᾶς ἐν βεβηλώσει, ἵνα μὴ καυχῶνται οἱ παράνομοι ἐν θυμῷ αὐτῶν, μηδὲ ἀγαλλιάσωνται ἐν ὑπερηφανίᾳ γλώσσης αὐτῶν λέγοντες·
- Γ Μακ. 2,17 μὴ τιμωρήσῃς ἡμᾶς παραχωρῶν τὴν βεβήλωσιν αὐτὴν καὶ μὴ καταλογίσῃς εἰς ἡμᾶς εὐθύνας διὰ τὸν μολυσμὸν τοῦτον· διὰ νὰ μὴ καυχῶνται οἱ παράνομοι ἐπάνω στὸν θυμὸν τῶν

και να μη αγάλλωνται με την κομπαστικήν των γλώσσαν λέγοντες·

Γ Μακ. 2,18 ἡμεῖς κατεπατήσαμεν τὸν οἶκον τοῦ ἁγιασμοῦ, ὡς καταπατοῦνται οἱ οἴκοι τῶν προσοχθισμάτων.

Γ Μακ. 2,18 Ἡμεῖς κατεπατήσαμεν τὸν οἶκον τούτον τοῦ ἁγιασμοῦ τοῦ Θεοῦ, ὅπως καταπατοῦνται καὶ οἱ ναοὶ τῶν εἰδωλολατρικῶν βδελυγμάτων!

Γ Μακ. 2,19 ἀπάλειψον τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν καὶ διασκέδασον τὰς ἀμπλακίας ἡμῶν καὶ ἐπίφανον τὸ ἔλεός σου κατὰ τὴν ὥραν ταύτην.

Γ Μακ. 2,19 Σβῆσε, λοιπόν, τὰς ἁμαρτίας μας, συγχώρησε τὰς παραβάσεις μας καὶ κάμε φανερόν το ἔλεός σου πρὸς ἡμᾶς κατὰ τὴν ὥραν αὐτήν.

Γ Μακ. 2,20 ταχὺ προκαταλαβέτωσαν ἡμᾶς οἱ οἰκτιρμοὶ σου, καὶ δὸς αἰνέσεις ἐν στόματι τῶν καταπεπτωκότων καὶ συντετριμμένων τὰς ψυχὰς ποιήσας ἡμῖν εἰρήνην.

Γ Μακ. 2,20 Ἀς μας καταλάβουν ἀμέσως οἱ οἰκτιρμοὶ σου καὶ δώσε στο στόμα ἡμῶν τῶν καταπεπτωκότων καὶ συντετριμμένων δοξολογίαν πρὸς τὸ Ὄνομά σου, εἰρηνεύων τὰς καρδίας μας”.

Γ Μακ. 2,21 Ἐνταῦθα ὁ πάντων ἐπόπτης Θεὸς καὶ πρὸ πάντων ἅγιος ἐν ἁγίοις εἰσακούσας τῆς ἐνθέσμου λιτανείας, τὸν ὕβρει καὶ θράσει μεγάλως ἐπηρμένον ἐμάστιξεν αὐτόν,

Γ Μακ. 2,21 Ἀμέσως μετὰ τὴν προσευχήν αὐτήν ὁ Θεός, ὁ ὁποῖος ἐπιβλέπει ἐπὶ ὅλων τῶν ἀνθρωπίνων πραγμάτων, ὁ προαιώνιος, ὁ ἀγιώτατος, ἤκουσε τὴν σύμφωνον πρὸς τὸν Νόμον τοῦ προσευχήν αὐτήν καὶ ἐμαστίγωσε τὸν ἐπηρμένον ἐπάνω εἰς τὴν ἀλαζονείαν τοῦ καὶ θρασύτητα Φιλοπάτορα.

Γ Μακ. 2,22 ἔνθεν καὶ ἔνθεν κραδάνας αὐτόν ὡς κάλαμον ὑπὸ ἀνέμου, ὥστε κατ’ ἐδάφους ἄπρακτον, ἔτι καὶ τοῖς μέλεσι παραλελυμένον μὴδὲ φωνῆσαι δύνασθαι δικαίᾳ

περιπεπλεγμένον κρίσει.

Γ Μακ. 2,22 Τον περιέφερεν ο Θεός από εδώ και από εκεί ωσάν κάλαμον υπό ανέμου σαλευόμενον, ώστε εν τέλει να πέση ακίνητος στο έδαφος με παράλυτα όλα τα μέλη του και να μη δύναται ούτε μίαν λέξιν να αρθρώση. Ετσι υπέστη την δικαίαν τιμωρίαν εκ μέρους του Θεού.

Γ Μακ. 2,23 ὅθεν οἱ τε φίλοι καὶ οἱ σωματοφύλακες αὐτοῦ ταχεῖαν καὶ ὀξεῖαν ἰδόντες τὴν καταλαβοῦσαν αὐτὸν εὐθυναν, φοβούμενοι μὴ καὶ τὸ ζῆν ἐκλείπῃ, ταχέως αὐτὸν ἐξείλκυσαν ὑπερβάλλοντι καταπεπληγμένοι φόβῳ.

Γ Μακ. 2,23 Εἰς το γεγονός αὐτό οἱ φίλοι καὶ οἱ σωματοφυλακές του εἶδον ἄμεσον καὶ δεινὴν τιμωρίαν, που τον κατέλαβε, καὶ ἐπειδὴ ἐφοβήθησαν, μήπως χάσῃ καὶ τὴν ζωὴν του, τον ἔσυραν ταχέως ἔξω ἀπὸ τον ναόν, συνεχόμενοι ἀπὸ μέγιστον φόβον.

Γ Μακ. 2,24 ἐν χρόνῳ δὲ ὕστερον ἀναλεξάμενος ἑαυτὸν οὐδαμῶς εἰς μετὰ μελον ἦλθεν ἐπιτιμηθεὶς, μετ' ἀπειλῆς δὲ πικρᾶς ἀνέλυσε.

Γ Μακ. 2,24 Συνήλθεν ἔπειτα ο βασιλεὺς, χωρὶς ὅμως καθόλου να συνετισθῇ καὶ μεταμεληθῇ ἀπὸ τὴν τιμωρίαν, που υπέστη, ἀλλὰ ἔφυγε με πικρὰς ἀπειλὰς ἐναντίον τῆς πόλεως.

Γ Μακ. 2,25 Διακομισθεὶς δὲ εἰς τὴν Αἴγυπτον καὶ τὰ τῆς κακίας ἐπαύξων, διὰ δὲ τῶν προαποδεδειγμένων συμποτῶν καὶ ἐταίρων τοῦ παντός δικαίου κεχωρισμένων,

Γ Μακ. 2,25 Οταν δε ἦλθεν εἰς τὴν Αἴγυπτον ὑπὸ τὴν κακὴν ἐπίδρασιν τῶν προμνημονευθέντων συντρόφων καὶ συμποτῶν του, οἱ οἱποῖοι εἶχαν χωρισθῇ ἀπὸ κάθε ἐννοίαν δικαίου, ἐπηύξησεν ἀκόμη περισσότερο τὴν κακίαν του.

Γ Μακ. 2,26 οὐ μόνον ταῖς ἀναριθμήτοις ἀσελγείαις διηρκέσθη, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τοσοῦτον θράσους προῆλθεν, ὥστε δισφυμίας ἐν τοῖς τόποις συνίστασθαι καὶ πολλοὺς τῶν φίλων ἀτενίζοντας εἰς τὴν τοῦ βασιλέως πρόθεσιν καὶ αὐτοὺς

ἔπεσθαι τῇ ἐκείνου θελήσει.

Γ Μακ. 2,26 Δεν ηρκέσθη ὅτι παρεδόθη εἰς αναριθμήτους ασελγείας, ἀλλὰ ἐπροχώρησεν εἰς τόσῃν μεγάλῃν θρασύτητα, ὥστε συστηματικῶς διέδιδεν εἰς ὅλους τοὺς τόπους συκοφαντίας κατὰ τῶν Εβραίων. Πολλοὶ δὲ ἀπὸ τοὺς φίλους του, κόλακες καθὼς ἦσαν, βλέποντες τὴν πρόθεσιν τοῦ βασιλέως, τὸν ἀκολουθοῦσαν εἰς τὴν ἐχθρικὴν τοῦ διάθεσιν κατὰ τῶν Ἰουδαίων.

Γ Μακ. 2,27 προέθετο δὲ δημοσίᾳ κατὰ τοῦ ἔθνους διαδοῦναι ψόγον· καὶ ἐπὶ τοῦ κατὰ τὴν αὐλὴν πύργου στήλην ἀναστήσας ἐξεκόλαψε γραφὴν,

Γ Μακ. 2,27 Ἐπῆρε δὲ τὴν ἀπόφασιν καὶ ἀκόμῃ δημοσιώτερον νὰ δυσφημῇ τὸ ἔθνος τῶν Εβραίων. Εἰς τὸν πύργον του, λοιπόν, ὁ ὁποῖος εὐρίσκετο στὸ ἀνάκτορόν του, διέταξε καὶ ἔστησαν μίαν στήλην ἐπάνω εἰς τὴν ὁποῖαν ἐχάραξαν τὴν ἀκόλουθον ἐπιγραφὴν·

Γ Μακ. 2,28 μηδένα τῶν μὴ θυόντων εἰς τὰ ἱερὰ αὐτῶν εἰσιέναι, πάντας δὲ τοὺς Ἰουδαίους εἰς λαογραφίαν καὶ οἰκετικὴν διάθεσιν ἀχθῆναι, τοὺς δὲ ἀντιλέγοντας βίᾳ φερομένους τοῦ ζῆν μεταστῆσαι,

Γ Μακ. 2,28 “Δεν ἐπιτρέπεται εἰς κανένα ἀπὸ ἐκείνους, ποὺ δὲν προσφέρουν θυσίαν στοὺς θεοὺς τῆς χώρας, νὰ εἰσέρχωνται εἰς τὰ ἱερὰ τῶν, δηλαδὴ εἰς τὰς συναγωγὰς. Οἱ οἱ Ἰουδαῖοι, ποὺ εὐρίσκονται εἰς τὴν Αἴγυπτον νὰ καταγραφοῦν στοὺς καταλόγους τῶν δούλων, καὶ νὰ περιέλθουν εἰς τὴν κατάστασιν τῆς δουλείας. Ἐκεῖνοι δὲ ἀπὸ αὐτοῦς, οἱ ὁποῖοι τυχόν θὰ ἀνθίσταντο εἰς τὴν διαταγὴν αὐτὴν, νὰ συλλαμβάνωνται διὰ τῆς βίας καὶ νὰ ἐκτελοῦνται.

Γ Μακ. 2,29 τοὺς τε ἀπογραφομένους χαράσσεσθαι καὶ διὰ πυρὸς εἰς τὸ σῶμα παρασῆμῳ Διονύσου κισσοφύλλῳ, οὓς καὶ καταχωρίσαι εἰς τὴν προσυνεσταλμένην αὐθεντίαν.

Γ Μακ. 2,29 Οἱ Ἰουδαῖοι, οἱ ὁποῖοι θὰ ἀπογράφονται στοὺς καταλόγους

των υποδούλων θα στιγματίζονται και με πυρακτωμένον σίδηρον στο σώμα των δια του σήματος του Θεού Διονύσου, ἤτοι με φύλλον κισσού, και να κατατάσσονται εις την προαναφερθείσαν ταπεινήν κοινωνικήν θέσιν”.

Γ Μακ. 2,30 ἵνα δὲ μὴ τοῖς πᾶσιν ἀπεχθόμενος φαίνεται, ὑπέγραψεν· ἂν δὲ τινες ἐξ αὐτῶν προαιρῶνται ἐν τοῖς κατὰ τὰς τελετὰς μεμνημένοις ἀναστρέφεσθαι, τούτους ἰσοπολίτας Ἀλεξανδρεῦσιν εἶναι.

Γ Μακ. 2,30 Δια να μη φανή δε και καταστή ο βασιλεὺς μισητός από όλους, διέταξε και ἔγραψαν και το εξής· “εάν μερικοί από τους Ιουδαίους προτιμούν να λαμβάνουν μέρος εις τας ειδωλολατρικάς τελετὰς μαζί με τους άλλους μεμνημένους, αυτοί να είναι ἴσοι προς τους πολίτας Ἀλεξανδρεῖς”.

Γ Μακ. 2,31 Ἔνιοι μὲν οὖν ἐπὶ πόλεως τὰς τῆς πόλεως εὐσεβείας ἐπιβάθρας στυγοῦντες εὐχερῶς ἑαυτοὺς ἐδίδοσαν ὡς μεγάλης τινὸς κοινωνήσοντες εὐκλείας ἀπὸ τῆς ἐσομένης τῷ βασιλεῖ συναναστροφῆς.

Γ Μακ. 2,31 Μερικοί, λοιπόν, από τους Ιουδαίους, τους κατοίκους της Ἀλεξανδρείας οι οποίοι εμισούσαν την εἰσοδὸν των εις την πόλιν της ευσεβείας, την Ιερουσαλήμ, ευχερῶς υπετάχθησαν εις την διαταγήν του Φιλοπάτορος, διότι ἐπίστευαν ὅτι με την επικοινωνίαν αὐτήν προς τον βασιλέα θα ἀποκτήσουν μεγάλην δόξαν.

Γ Μακ. 2,32 οἱ δὲ πλεῖστοι γενναία ψυχῇ ἐνίσχυσαν καὶ οὐ διέστησαν τῆς εὐσεβείας, τὰ τε χρήματα περὶ τοῦ ζῆν ἀντικαταλλασσόμενοι ἀδεῶς ἐπειρῶντο ἑαυτοὺς ῥύσασθαι ἐκ τῶν ἀπογραφῶν·

Γ Μακ. 2,32 Οι περισσότεροι ὁμως ἐμειναν στερεοί εις την πίστιν των με γενναίαν ψυχὴν, και δεν ἀπεμακρύνθησαν ἀπὸ την ευσεβείαν των. Προσφέροντες δε χρήματα, δια να εξασφαλίσουν μίαν ἀνευ φόβου ζωὴν, προσπαθοῦσαν με αὐτὰ να ἀπαλλαγούν ἀπὸ τας ἀπογραφάς.

Γ Μακ. 2,33 εὐέλπιδες δὲ καθειστήκεισαν ἀντιλήψεως τεύξεσθαι· καὶ τοὺς ἀποχωροῦντας ἐξ αὐτῶν ἐβδελύσσοντο καὶ ὡς πολεμίους τοῦ ἔθνους ἔκρινον καὶ τῆς κοινῆς συναναστροφῆς καὶ εὐχρηστίας ἐστέρουν.

Γ Μακ. 2,33 Στηρίζοντες δε τας ωραίας ἐλπίδας των εις την εκ μέρους του Θεοῦ βοήθειαν, ἐβδελύσσοντο ἐκείνους, που ἀποχωροῦσαν ἀπὸ την θρησκείαν των, τους εθεωροῦσαν ἐχθροὺς του ἔθνους των και ουδεμίαν εις αὐτοὺς συναναστροφήν και βοήθειαν παρείχον.

Γ ΜΑΚΚΑΒΑΙΩΝ 3

Γ Μακ. 3,1 Ἄ καὶ μεταλαμβάνων ὁ δυσσεβὴς ἐπὶ τοσοῦτον ἐχόλησεν, ὥστε οὐ μόνον τοῖς κατ' Ἀλεξανδρείαν διοργίζεσθαι, ἀλλὰ καὶ τοῖς ἐν τῇ χώρᾳ βαρυτέρως ἐναντιωθῆναι καὶ προστάξαι σπεύσαντας συναγαγεῖν πάντας ἐπὶ τὸ αὐτὸ καὶ χειρίστῳ μόρῳ τοῦ ζῆν μεταστῆσαι.

Γ Μακ. 3,1 Οταν ο ασεβὴς Φιλοπάτωρ ἐπληροφορήθη την ευσεβὴ αὐτὴν στάσιν των Εβραίων, επικράνθη και εξωργισθη πάρα πολὺ, ὅχι μόνον ἐναντίον των Ιουδαίων της Αλεξανδρείας ἀλλὰ, βαρύτερον μάλιστα, και ἐναντίον ὅλων των εις την χώραν ευρισκομένων Εβραίων. Διέταξε δε να σπεύσουν και να συγκεντρώσουν ὅλους τους Εβραίους εις ἓνα και το αὐτὸ μέρος ἐντὸς της Αλεξανδρείας και να τους θανατώσουν με ἓνα βασανιστικὸν θάνατον.

Γ Μακ. 3,2 τούτων δὲ οἰκονομουμένων φήμη δυσμενὴς ἐξηχεῖτο κατὰ τοῦ γένους ἀνθρώποις συμφρονοῦσιν εἰς κακοποίησιν, ἀφορμῆς διδομένης εἰς διάθεσιν, ὡς ἂν ἀπὸ τῶν νομίμων αὐτοὺς κωλύόντων.

- Γ Μακ. 3,2 Όταν δε όλα αυτά εκοινοποιήθησαν και ετέθησαν εις ισχύν μία γενική βοή ηκούετο εναντιόν του ισραηλιτικού λαού από ανθρώπους, οι οποίοι είχαν τα αυτά φρονήματα δια την κακοποίησιν εκείνων, και εύρισκαν τώρα την ευκαιρίαν, να κάμουν το κακόν, δια την διάπραξιν του οποίου μέχρι τώρα ημποδίζοντο από τους καθιερωμένους νόμους.
- Γ Μακ. 3,3 οί δε Ἰουδαῖοι τὴν μὲν πρὸς τοὺς βασιλεῖς εὖνοιαν καὶ πίστιν ἀδιάστροφον ἦσαν διαφυλάσσοντες,
- Γ Μακ. 3,3 Οἱ Ἰουδαῖοι ὁμῶς καθ' ὅλον αὐτὸν τὸν καιρὸν ἐκρατοῦσαν ἀπαρამείωτον τὴν καλὴν τῶν διάθεσιν καὶ τὴν αφοσίωσιν τῶν πρὸς τοὺς βασιλεῖς.
- Γ Μακ. 3,4 σεβόμενοι δὲ τὸν Θεὸν καὶ τῷ τούτου νόμῳ πολιτευόμενοι χωρισμὸν ἐποίουν ἐπὶ τῷ κατὰ τὰς τροφάς, δι' ἣν αἰτίαν ἐνίοις ἀπεχθεῖς ἐφαίνοντο.
- Γ Μακ. 3,4 Επειδὴ ὁμῶς ἐσέβοντο τὸν Θεὸν καὶ ἐπολιτεύοντο σύμφωνα με τοὺς νόμους αὐτοῦ, ἀπεχωρίζοντο ἀπὸ τοὺς ἄλλους ἀνθρώπους λόγῳ τῶν τροφῶν, τὰς ὁποίας ὁ Νόμος τῶν δὲν ἐπέτρεπεν εἰς αὐτοὺς. Δι' αὐτὸν τὸν λόγον ἦσαν μισητοὶ εἰς μερικοὺς ἀπὸ τοὺς ἄλλους.
- Γ Μακ. 3,5 τῇ δὲ τῶν δικαίων εὐπραξίᾳ κοσμοῦντες τὴν συναναστροφὴν ἅπασιν ἀνθρώποις εὐδόκιμοι καθειστήκεισαν.
- Γ Μακ. 3,5 Επειδὴ ὁμῶς αὐτοὶ ἐστολίζοντο με τὰ καλὰ ἔργα, ποὺ ἀρμόζουν στοὺς δικαίους ἀνθρώπους, ἀνεστρέφοντο με ὅλους καὶ ἔτσι ἀποκτοῦσαν τὴν ἐκτίμησιν αὐτῶν.
- Γ Μακ. 3,6 τὴν μὲν οὖν περὶ τοῦ γένους ἐν πᾶσι θρυλουμένην εὐπραξίαν οἱ ἀλλόφυλοι οὐδαμῶς διηριθμήσαντο,
- Γ Μακ. 3,6 Ἀλλὰ οἱ περισσότεροι ἀπὸ τοὺς ἐθνικοὺς τὴν περίφημον αὐτὴν διαγωγὴν καὶ συμπεριφορὰν τῶν Εβραίων ἐνώπιον ὅλων τῶν ἀνθρώπων δὲν τὴν υπελόγιζαν καθόλου.
- Γ Μακ. 3,7 τὴν δὲ περὶ τῶν προσκυνήσεων καὶ τροφῶν διάστασιν ἐθρύλουν, φάσκοντες μήτε τῷ βασιλεῖ μήτε ταῖς

δυνάμεσιν ὁμοσπόνδους τοὺς ἀνθρώπους γενέσθαι,
δυσμενεῖς δὲ εἶναι καὶ μέγα τι τοῖς πράγμασιν
ἐναντιούμενους· καὶ οὐ τῷ τυχόντι περιῆψαν ψόγῳ.

Γ Μακ. 3,7

Τὴν ἀρνησὶν τῶν ὁμῶς νὰ προσκυνοῦν τὰ εἰδῶλα καὶ
ἀνθρώπους καὶ τὴν ὡς πρὸς τὰς τροφὰς διαφορὰν τῶν με-
τὸς ἄλλους λαοῦς, τὴν διέδιδαν ευρύτατα, με υπερβολὴν
μάλιστα, λέγοντες, ὅτι οἱ Ἰουδαῖοι οὔτε στὸν βασιλέα, οὔτε
εἰς τὰς ἀνωτέρας ἀρχὰς υποτάσσονται, καὶ ὅτι εἶναι ἐχθροὶ
τῶν καὶ με μεγάλην ἐχθρότητα ἐναντιώνονται πρὸς τὴν
κρατοῦσαν κατάστασιν. Ἐτσι δε διέδιδαν πολὺ μεγάλας
συκοφαντίας ἐναντίον αὐτῶν.

Γ Μακ. 3,8

οἱ δὲ κατὰ τὴν πόλιν Ἕλληνες οὐδὲν ἡδίκημένοι,
ταραχὴν ἀπροσδόκητον περὶ τοὺς ἀνθρώπους
θεωροῦντες καὶ συνδρομὰς ἀπροσκόπτους γινομένας,
βοηθεῖν μὲν οὐκ ἔσθενον, τυραννικὴ γὰρ ἦν ἡ διάθεσις,
παρεκάλουν δὲ καὶ δυσφύρως εἶχον καὶ μεταπεσεῖσθαι
ταῦτα ὑπελάμβανον·

Γ Μακ. 3,8

Οἱ ἄλλοι ὁμῶς ἀπὸ τοὺς Ἕλληνας, πού κατοικοῦσαν εἰς τὴν
πόλιν καὶ οἱ ὁποῖοι δὲν εἶχαν καθόλου ἀδικηθῆ ἀπὸ τοὺς
Ἰουδαίους, ὅταν ἐβλέπαν τὴν ἀπροσδόκητον αὐτὴν
ἀναταραχὴν ἐναντίον τῶν Ἰουδαίων καὶ ἀνεμπόδιστον τὴν
γενικὴν καταφορὰν ἐναντίον τῶν, δὲν εἶχαν μὲν τὴν
δυνατότητα νὰ τοὺς βοηθήσουν φανερώς, διότι ἡ κρατοῦσα
κατάστασις ἦτο τυραννικὴ, τοὺς παρηγοροῦσαν ὁμῶς καὶ
ἐδυσφοροῦσαν οἱ ἴδιοι καὶ παρηγοροῦσαν τοὺς Ἰουδαίους
καὶ τοὺς ἔλεγον, ὅτι δὲν ἡμπορεῖ παρὰ θὰ μεταβληθῇ ἡ
κατάστασις.

Γ Μακ. 3,9

μὴ γὰρ οὕτως παροραθήσεσθαι τηλικούτο σύστημα
μηδὲν ἡγνοηκός.

Γ Μακ. 3,9

Ἐπὶ πλεον δε ὅτι ἓνα τόσον ἐπίσημον ἔθνος, πού κανένα δὲν
εἶχεν ἀδικήσει, δὲν ἦτο δυνατόν νὰ παραγνωρισθῇ καὶ νὰ
μὴ λάβῃ κάποιαν βοήθειαν.

- Γ Μακ. 3,10 ἤδη δὲ καὶ τινες γείτονές τε καὶ φίλοι καὶ συμπραγματευόμενοι μυστικῶς τινὰς ἐπισπῶμενοι, πίστεις ἐδίδουν συνασπιεῖν καὶ πᾶν ἐκτενὲς προσοίσεσθαι πρὸς ἀντίληψιν.
- Γ Μακ. 3,10 Μερικοὶ δὲ γείτονες καὶ φίλοι τῶν Ἰουδαίων καὶ συνάδελφοί τῶν εἰς τὰς ἐμπορικὰς συναλλαγὰς ἐπαιρναν μερικοὺς ἀπὸ τοὺς Ἰουδαίους ἰδιαιτέρως καὶ ἐδίδον πρὸς αὐτοὺς ὑπόσχεσιν, ὅτι θὰ πράξουν παντὸς δυνατὸν καὶ συστηματικόν, διὰ νὰ προσφέρουν εἰς αὐτοὺς βοήθειαν.
- Γ Μακ. 3,11 Ἐκεῖνος μὲν οὖν τῇ κατὰ τὸ παρὸν εὐημερίᾳ γεγαυρωμένος καὶ οὐ καθορῶν τὸ τοῦ μεγίστου Θεοῦ κράτος, ὑπολαμβάνων δὲ διηνεκῶς ἐν τῇ αὐτῇ διαμένειν βουλῇ, ἔγραψε κατ' αὐτῶν ἐπιστολὴν τήνδε·
- Γ Μακ. 3,11 Ὁ Φιλοπάτωρ ὁμῶς αλαζονικὸς καὶ ἀγέρωχος λόγῳ τῆς πρὸς τὸ παρὸν εὐημερίας του, καὶ μὴ βλέπων καθόλου τὴν δύναμιν τοῦ μεγάλου Θεοῦ, νομίζων δὲ ὅτι θὰ εὐρίσκετο πάντοτε εἰς τὴν θέσιν, ποῦ σήμερον κατεῖχεν, ἔγραψεν ἐναντίον τῶν Ἰουδαίων τὴν ἀκόλουθον ἐπιστολήν·
- Γ Μακ. 3,12 «Βασιλεὺς Πτολεμαῖος Φιλοπάτωρ τοῖς κατ' Αἴγυπτον καὶ κατὰ τόπον στρατηγοῖς καὶ στρατιώταις χαίρειν καὶ ἐρρῶσθαι·
- Γ Μακ. 3,12 “ἐγώ, ὁ Πτολεμαῖος ὁ Φιλοπάτωρ εὐχομαι χαρὰν καὶ υγείαν τοῖς στρατηγοῦς καὶ στρατιώταις μου τῶν διαφόρων περιοχῆν τῆς Αἰγύπτου.
- Γ Μακ. 3,13 ἔρρωμαι δὲ καὶ ἐγὼ αὐτὸς καὶ τὰ πράγματα ἡμῶν.
- Γ Μακ. 3,13 Καὶ ἐγὼ ὁ ἴδιος εἶμαι καλὰ, ὅπως ἐπίσης καὶ ἡ κατάστασις τῶν πραγμάτων μας.
- Γ Μακ. 3,14 τῆς εἰς τὴν Ἀσίαν γενομένης ἡμῖν ἐπιστρατείας, ἧς ἴστε καὶ αὐτοί, τῇ τῶν θεῶν πρὸς ἡμᾶς ἀπροπτῶτῳ συμμαχίᾳ καὶ τῇ ἡμετέρᾳ δὲ ῥώμῃ κατὰ λόγον ἐπ' ἄριστον τέλος ἀχθείσης,
- Γ Μακ. 3,14 Ἡ ἐκστρατεία μας ἐναντίον τῆς Ἀσίας, διὰ τὴν ὁποίαν καὶ

σεις γνωρίζετε, με την απρόσκοπτον βοήθειαν των θεών και με την ιδικήν σας ανδρείαν, ἐφθασεν εἰς ἀριστον τέλος σύμφωνα προς την επιθυμίαν ὅλων μας.

Γ Μακ. 3,15 ἡγησάμεθα μὴ βία δόρατος, ἐπιεικείᾳ δὲ καὶ πολλῇ φιλανθρωπία τιθηνήσασθαι τὰ κατοικοῦντα Κοίλην Συρίαν καὶ Φοινίκην ἔθνη εὐ ποιῆσαί τε ἀσμένως.

Γ Μακ. 3,15 Εχομεν δε την γνώμην ὅτι, ὄχι με την δύναμιν των ὅπλων, ἀλλὰ με την πολλήν φιλανθρωπίαν και στοργήν, ἐκερδίσαμεν τους λαούς, οι οποίοι κατοικούν την Κοίλην Συρίαν και την Φοινίκην. Με πολλήν δε ευχαρίστησιν ἐκάμαμεν εἰς αὐτούς κάθε τι καλόν.

Γ Μακ. 3,16 καὶ τοῖς κατὰ πόλεσιν ἱεροῖς ἀπονείμαντες προσόδους πλείστας, προήχθημεν καὶ εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα ἀναβάντες τιμῆσαι τὸ ἱερὸν τῶν ἀλιτηρίων καὶ μηδέποτε ληγόντων τῆς ἀνοίας.

Γ Μακ. 3,16 Και στους ἀνά τας διαφόρους πόλεις ναοὺς παρεχωρήσαμεν πολλὰ ἔσοδα. Απεφασίσαμεν δε και εἰς την Ἱερουσαλήμ να τιμήσωμεν τον ναόν των ἀλιτηρίων ἐκείνων Εβραίων, οι οποίοι ποτέ δεν ἐπαυσαν να φέρωνται ἀπερισκέπτως ἀπέναντί μας.

Γ Μακ. 3,17 οἱ δὲ λόγῳ μὲν τὴν ἡμετέραν ἀποδεξάμενοι παρουσίαν, τῷ δὲ πράγματι νόθως, προθυμηθέντων ἡμῶν εἰσελθεῖν εἰς τὸν ναὸν αὐτῶν καὶ τοῖς ἐκπρεπέσι καὶ καλλίστοις ἀναθήμασι τιμῆσαι,

Γ Μακ. 3,17 Αὐτοὶ με τα λόγια των μεν ἐδέχθησαν ευμενῶς την ἐκεῖ παρουσίαν μας, πράγματι ὁμως δολίως ἐφέρθησαν ἀπέναντί μας. Διότι, ἐνὼ ἡμεῖς εἰχομεν την προθυμίαν να εἰσέλθωμεν στον ναὸν των και με λαμπρότατα και ἀρίστα ἀφιερώματα να τον τιμήσωμεν,

Γ Μακ. 3,18 τύφοις φερόμενοι παλαιότεροις, εἴρξαν ἡμᾶς τῆς εἰσόδου, ἀπολειπόμενοι τῆς ἡμετέρας ἀλκῆς δι' ἣν ἔχομεν πρὸς ἅπαντας ἀνθρώπους φιλανθρωπίαν.

- Γ Μακ. 3,18 εκείνοι κυριαρχούμενοι από την πατροπαράδοτον υπερηφάνειάν των, ημπόδισαν την είσοδόν μας, αδιαφορήσαντες δια την δύναμίν μας και την προς όλους τους ανθρώπους φιλανθρωπίαν μας.
- Γ Μακ. 3,19 τὴν δὲ αὐτῶν εἰς ἡμᾶς δυσμένειαν ἔκδηλον καθιστάντες, ὥς μονώτατοι τῶν ἐθνῶν βασιλεῦσι καὶ τοῖς ἑαυτῶν εὐεργέταις ὑψαυχενοῦντες, οὐδὲν γνήσιον βούλονται φέρειν.
- Γ Μακ. 3,19 Ετσι δε εφανέρωσαν πλέον καθαρά την εχθρότητά των εναντίον μας, διότι μόνον αυτοί από όλα τα ἔθνη δεν ηθέλησαν, λόγω του εγωισμού των, να κάμουν τίποτε το ορθόν ενώπιον των βασιλέων, οι οποίοι εἶναι και δι' αυτούς ευεργέται.
- Γ Μακ. 3,20 ἡμεῖς δὲ τῇ τούτων ἀνοίᾳ συμπεριενεχθέντες καὶ μετὰ νίκης διακομισθέντες καὶ εἰς τὴν Αἴγυπτον τοῖς πᾶσιν ἔθνεσι φιλανθρώπως ἀπαντήσαντες καθὼς ἔπρεπεν ἐποιήσαμεν.
- Γ Μακ. 3,20 Ημεῖς συμπεριεφέρθημεν προς αυτούς ἀνάλογα προς την παράφρονα στάσιν των και μετὰ την νίκην μας επανήλθομεν εις την Αἴγυπτον, εις όλους δε εκείνους τους λαούς ανταπεκρίθημεν με φιλανθρωπίαν και επράξαμεν ἀπέναντί των ο,τι ἔπρεπε.
- Γ Μακ. 3,21 ἐν δὲ τούτοις πρὸς τοὺς ὁμοφύλους αὐτῶν ἀμνησικακίαν ᾗπασι γνωρίζοντες, διὰ τε τὴν συμμαχίαν καὶ τὰ πεπιστευμένα μετὰ ἀπλότητος αὐτοῖς ἀρχῆθεν μύρια πράγματα τολμήσαντες ἐξαλλοιῶσαι, ἐβουλήθημεν καὶ πολιτείας αὐτοὺς Ἀλεξανδρέων καταξιῶσαι καὶ μετόχους τῶν αἰεὶ ἱερέων καταστήσαι.
- Γ Μακ. 3,21 Παρ' ὅλην δε την ἀφρονα συμπεριφορὰν των Εβραίων της Ιερουσαλήμ, ημεῖς εχορηγήσαμεν αμνηστίαν εις όλους τους εν τη Αιγύπτω ὁμοφύλους των ἔνεκα της συμμαχίας, την ὁποίαν ἄλλοτε μας εἶχαν προσφέρει. Ενεκα δε της πίστεως

και της απλότητας, με την οποία απ' αρχής είχαν διαπράξει πολλές ανδραγαθίας, ηθελήσαμεν να αλλάξωμεν τρόπον συμπεριφοράς μας προς αυτούς και να τους αξιώσωμεν της τιμής, να γίνουν πολίται Αλεξανδρείς και να τους καταστήσωμεν κοινωνούς των ισοβίων ιερέων.

Γ Μακ. 3,22

οἱ δὲ τούναντίον ἐκδεχόμενοι καὶ τῇ συμφύτῳ κακοηθείᾳ τὸ καλὸν ἀπωσάμενοι, διηνεκῶς δὲ εἰς τὸ φαῦλον ἐκνεύοντες,

Γ Μακ. 3,22

Αὐτοὶ ὁμῶς ἐδειξαν ἀντίθετον συμπεριφορὰν ἀπέναντί μας καὶ με τὴν ἐμφυτον κακίαν τῶν ἀπώθησαν τὴν καλὴν μας προσφορὰν καὶ ἐπροτιμοῦσαν κάθε τι φαῦλον.

Γ Μακ. 3,23

οὐ μόνον ἀπεστρέψαντο τὴν ἀτίμητον πολιτείαν, ἀλλὰ καὶ βδελύσσονται λόγῳ τε καὶ σιγῇ τοὺς ἐν αὐτοῖς ὀλίγους πρὸς ἡμᾶς γνησίως διακειμένους, παρέκαστα ὑφορώμενοι διὰ τῆς δυσκλεεστάτης ἐμβιώσεως διὰ τᾶς ἡμᾶς καταστρέψαι τὰ κατορθώματα.

Γ Μακ. 3,23

Καὶ ὅχι μόνον ἀπεστράφησαν τὸ ἀνεκτίμητον δικαίωμα τοῦ πολίτου τῆς Αλεξανδρείας, ἀλλὰ με τὰ λόγια τῶν καὶ με τὴν σιωπὴν τῶν ἀποστρέφονται τοὺς ὀλίγους ἀπὸ αὐτοῦς Ἰουδαίους, οἱ οἱ ποῖοι διάκεινται φιλικῶς πρὸς ἡμᾶς. Με ὅλην τὴν δε αὐτὴν τὴν ἐπαίσχυντον συμπεριφορὰν καὶ ζωὴν, φαίνεται ὅτι ἐπιδιώκουν ευκαιρίαν νὰ καταστρέψουν καὶ ἡμᾶς καὶ τὰ κατορθώματά μας, ὅσον τὸ δυνατόν συντομώτερον.

Γ Μακ. 3,24

διὸ καὶ τεκμηρίοις καλῶς πεπεισμένοι, τούτους κατὰ πάντα δυσνοεῖν ἡμῖν τρόπον καὶ προνοούμενοι μήποτε αἰφνιδίου μετέπειτα ταραχῆς ἐνστάσης ἡμῖν τοὺς δυσσεβεῖς τούτους κατὰ νώτου προδότας καὶ βαρβάρους ἔχωμεν πολεμίους

Γ Μακ. 3,24

Επειδὴ δέ, βάσει ἀναντιρρήτων ἀποδείξεων, ἔχομεν βεβαιωθῆ πλήρως, ὅτι αὐτοὶ σκέπτονται καὶ διάκεινται πάντοτε καὶ κατὰ πάντα ἐχθρικῶς πρὸς ἡμᾶς, ἐπειδὴ δε

έχομεν καθήκον να φροντίσωμεν, όπως μη εις περίστασιν αιφνιδίας μελλοντικής επανάστασεως έχωμεν αυτούς τους ασεβείς και προδότας και βαρβάρους και εχθρούς εις τα νώτα μας,

Γ Μακ. 3,25 προστετάχαμεν ἅμα τῷ προσπεσεῖν τὴν ἐπιστολὴν τήνδε αὐθωρεὶ τοὺς ἐννεμομένους σὺν γυναιξὶ καὶ τέκνοις μετὰ ὕβρεων καὶ σκυλμῶν ἀποστεῖλαι πρὸς ἡμᾶς ἐν δεσμοῖς σιδηροῖς πάντοθεν κατακεκλεισμένους, εἰς ἀνήκεστον καὶ δυσκλεῖ ᾗ πρέποντα δυσμενέσι φόνον.

Γ Μακ. 3,25 δια τοῦτο έχομεν διατάξει, ἀπὸ ἀμέσως μόλις ληφθῇ αὐτὴ ἡ ἐπιστολή, χωρὶς καμμίαν ἀναβολήν, να ἀποστείλετε πρὸς ἡμᾶς ἀπὸ ὅλα τα μέρη δεμένους με σιδηρὰ δεσμά τοὺς προαναφερθέντας Εβραίους με τὰς γυναῖκας τῶν καὶ τὰ παιδιὰ τῶν, υβρίζοντες καὶ βασανίζοντες αὐτούς, δια να τοὺς παραδώσωμεν εἰς σκληρὸν καὶ ατιμωτικὸν θάνατον, ὅπως ἄλλωστε ἀρμόζει στοιούτους εχθρούς.

Γ Μακ. 3,26 τούτων γὰρ ὁμοῦ κολασθέντων, διειλήφαμεν εἰς τὸν ἐπίλοιπον χρόνον τελείως ἡμῖν τὰ πράγματα ἐν εὐσταθείᾳ καὶ βελτίστῃ διαθέσει κατασταθήσεσθαι.

Γ Μακ. 3,26 Διότι, ὅταν αὐτοὶ κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον, ὁμαδικῶς, τιμωρηθούν, εἴμεθα βέβαιοι ὅτι κατὰ τὸν υπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς μας τὰ πράγματα τοῦ βασιλείου μας θα ἀποκατασταθούν σταθερά, ἀριστα καὶ με πλήρη εἰρήνην.

Γ Μακ. 3,27 ὃς δι' ἂν σκεπάσῃ τινὰ τῶν Ἰουδαίων ἀπὸ γηραιοῦ μέχρι νηπίου μέχρι τῶν ὑπομαστιδίων, αἰσχίσταις βασάνοις ἀποτυμπανισθήσεται πανοικί.

Γ Μακ. 3,27 Εκείνος δε ὁ οποιός τυχόν θα ἀποκρύψῃ κάποιον ἐκ τῶν Ἰουδαίων, ἀπὸ γέροντος μέχρι μικροῦ παιδιοῦ καὶ μέχρις αὐτῶν ἀκόμη τῶν θηλαζόντων νηπίων, θα τιμωρηθῇ με τρομερὰ βάσανα αὐτός καὶ ὅλη ἡ οἰκογένεια τοῦ.

Γ Μακ. 3,28 μηνύειν δὲ τὸν βουλόμενον, ἐφ' ᾧ τὴν οὐσίαν τοῦ ἐμπίπτοντος ὑπὸ τὴν εὐθυναν λήψεται καὶ ἐκ τοῦ

βασιλικοῦ ἀργυρίου δραχμὰς δισχιλίας καὶ τῆς
ἐλευθερίας τεύξεται καὶ στεφανωθήσεται.

Γ Μακ. 3,28 Εκεῖνος δε ο οποίος θα θελήσῃ, να καταγγεῖλῃ Ἰουδαῖον
παραμένοντα πιστὸν εἰς τὴν θρησκείαν του, ὅχι μόνον θα
λάβῃ τὴν περιουσίαν του καταγγελθέντος καὶ εἰς καταδίκην
οδηγούμενου Ἑβραίου, ἀλλὰ ἀκόμη θα λάβῃ ἀπὸ το
βασιλικὸν θησαυροφυλάκιον δύο χιλιάδας ἀργυρὰς
δραχμὰς· εἴαν δε εἶναι δούλος, θα γίνῃ ἐλεύθερος, καὶ ἐπὶ
πλέον θα στεφανωθῇ με τιμητικὸν στέφανον.

Γ Μακ. 3,29 πᾶς δὲ τόπος, οὗ ἔαν φωραθῇ τὸ σύνολον
σκεπαζόμενος Ἰουδαῖος, ἄβατος καὶ πυριφλεγῆς
γινέσθω καὶ πάσῃ θνητῇ φύσει κατὰ πάντα ἄχρηστος
φανήσεται εἰς τὸν αἰὲ χρόνον».

Γ Μακ. 3,29 Καθε δε τόπος, ὅπου τυχόν θα εὐρεθῇ κρυπτόμενος
Ἑβραῖος, θα κηρυχθῇ ἀπροσπέλαστος καὶ θα παραδοθῇ στο
πυρ καὶ θα εἶναι ἄβατος εἰς κάθε θνητὴν ὑπαρξιν, κατὰ
πάντα ἄχρηστος εἰς ὅλον τὸν κατόπιν χρόνον”.

Γ Μακ. 3,30 Καὶ ὁ μὲν τῆς ἐπιστολῆς τύπος οὕτως ἐγγέγραπτο.

Γ Μακ. 3,30 Αὐτὰ περιείχεν ἡ γραπτὴ διαταγὴ τοῦ Πτολεμαίου.

Γ ΜΑΚΚΑΒΑΙΩΝ 4

Γ Μακ. 4,1 Πάντῃ δέ, ὅπου προσέπιπτε τοῦτο τὸ πρόσταγμα,
δημοτελὲς συνίστατο τοῖς ἔθνεσιν εὐωχία μετὰ
ἀλαλαγμῶν καὶ χαρᾶς, ὥς ἂν τῆς προκατεσκιρῶμένης
αὐτοῖς πάλαι κατὰ διάνοιαν μετὰ παρρησίας
συνεκφαινομένης ἀπεχθείας.

Γ Μακ. 4,1 Παντοῦ δέ, ὅπου διεδίδετο ἡ διαταγὴ αὐτὴ τοῦ βασιλέως, οἱ
ἐθνικοὶ, ἐχθροὶ πρὸς τοὺς Ἑβραίους, ὁργάνωναν συμπόσια
με δαπάνας τοῦ δημοσίου μετὰ χαρὰς καὶ ἀλαλαγμῶν. Καὶ
ἐτσι τὰ προ πολλοῦ εἰς τὰς καρδίας τῶν ριζωμένα σκληρὰ

σαν πέτρα μίση εναντίον των Εβραίων εγινοντο πλέον φανερά.

Γ Μακ. 4,2 τοῖς δὲ Ἰουδαίοις ἀνήκεστον πένθος ἦν καὶ πανόδυρτος μετὰ δακρύων βοή, στεναγμοῖς πεπυρωμένης τῆς αὐτῶν πάντοθεν καρδίας, ὀλοφυρομένων τὴν ἀπροσδόκητον ἐξαίφνης ἐπικριθεῖσαν αὐτοῖς ὀλεθρίαν.

Γ Μακ. 4,2 Εἰς τοὺς Ἰουδαίους ὁμῶς ηπλώθη καὶ ἐκυριάρχησε αθεράπευτον πένθος, καὶ θρηνώδης κραυγὴ μετὰ δακρύων ηκούετο. Πυρακτωμένη ἐκ τῶν στεναγμῶν ἀπὸ ὅλας τὰς πλευράς ἦτο ἡ καρδία τῶν καὶ ἀπωλοφύροντο διὰ τὴν ἀπροσδόκητον καὶ αἰφνιδίως ἐκδοθεῖσαν ἐναντίον αὐτῶν ὀλεθρίαν διαταγὴν.

Γ Μακ. 4,3 τίς νομὸς ἢ πόλις ἢ τίς τὸ σύνολον οἰκητὸς τόπος ἢ τίνες ἀγυιαί κοπετοῦ καὶ γόων ἐπ' αὐτοῖς οὐκ ἐνεπιπλῶντο;

Γ Μακ. 4,3 Ποῖος νομὸς ἢ ποία πόλις ἢ ποῖος τόπος γενικῶς κατοικοῦμενος ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους αὐτοῦς ἢ ποῖοι δρόμοι δὲν εἶχαν πλημμυρίσει ἀπὸ τοὺς κοπετοῦς καὶ τοὺς θρήνους τῶν;

Γ Μακ. 4,4 οὕτω γὰρ μετὰ πικρίας ἀνοίκτου ψυχῆς ὑπὸ τῶν κατὰ πόλιν στρατηγῶν ὁμοθυμαδὸν ἐξαπεστέλλοντο, ὥστε ἐπὶ ταῖς ἐξάλλοις τιμωρίαις καὶ τινὰς τῶν ἐχθρῶν λαμβάνοντας πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν τὸν κοινὸν ἔλεον καὶ λογιζομένους τὴν ἄδηλον τοῦ βίου καταστροφὴν, δακρύειν αὐτῶν τὴν τρισάθλιον ἐξαποστολήν.

Γ Μακ. 4,4 Ἐτσι ὑπὸ τὸ κράτος φοβερὰς θλίψεως οἱ Ἰουδαῖοι, συνεπεῖα αὐτῆς τῆς διαταγῆς, συνελαμβάνοντο ομαδικῶς εἰς τὰς διαφόρους πόλεις ἀπὸ τοὺς στρατηγοὺς τοῦ Φιλοπάτορος καὶ ἀπεστέλλοντο πρὸς τὸν βασιλέα με βαναυσότητα καὶ σκληρὰν καρδίαν, τόσον ὥστε διὰ τὰς παράφρονες αὐτὰς τιμωρίας μερικοὶ ἀπὸ τοὺς ἐχθροῦς, ἔχοντες πρὸ ὀφθαλμῶν τὴν συνήθη ἀνθρωπίνην συμπάθειαν καὶ ἀναλογιζόμενοι

τον άγνωστον όλεθρον της ανθρωπίνης ζωής, εδάκρυζαν δια τον τρισάθλιον αυτόν διωγμόν.

Γ Μακ. 4,5 ήγετο γάρ γεραιών πλήθος πολιῶ πεπυκασμένων, τήν έκ τοῦ γήρωσ νωθρότητα ποδῶν επίκυφον άνατροπής όρμηῇ βιαίας άπάσης αἰδοῦς άνευ πρὸς όξεϊαν καταχρωμένων πορείαν.

Γ Μακ. 4,5 Ωδηγείτο δε πλήθος γερόντων με λευκήν την κόμην, οι οποίοι ως εκ των γηρατειών είχαν δυσκίνητα τα πόδια και από το βάρος των ετών έκυπτον και δεν ηδύναντο να κινούνται ταχέως. Αυτούς χωρίς καμμία εντροπήν τους έσπρωχναν προς τα εμπρός, ώστε από την ορμήν αυτήν πολλοί να ανατρέπωνται βιαίως.

Γ Μακ. 4,6 αἱ δὲ ἄρτι πρὸς βίου κοινωνίαν γαμικὸν ύπεληλυθυῖαι παστὸν νεάνιδες, άντὶ τέρψεως μεταλαβοῦσαι γόους καὶ κόνει τήν μυροβραχῇ πεφυρμέναι κόμην, άκαλύπτως δὲ άγόμεναι, θρῆνον άνθ' ύμεναίων όμοθυμαδὸν έξῆρχον ὡς έσπαραγμέναι σκυλμοῖς άλλοεθνέσι·

Γ Μακ. 4,6 Επίσης και νεαράι γυναίκες, αι οποίαι προ ολίγου είχαν έλθει εις γάμου κοινωνίαν και είχαν εισέλθει στους νυμφικούς των θαλάμους, αντί τέρψεως και χαράς, είχαν τώρα θρήνους. Η μέχρι προ ολίγου βρεγμένη με αρώματα κόμη των είχε σκεπασθή από κονιορτόν και χωρίς καμμία καλύπτραν έβγαιναν από τους νυμφικούς των θαλάμους. Αντί ασμάτων γάμου όλαι μαζί είχαν θρήνον, διότι είχαν σπαραχθή τα σώματά των από τα βάσανα εκ μέρους των εθνικών.

Γ Μακ. 4,7 δέσμαι δὲ δημόσiai μέχρι τῆς εἰς τὸ πλοῖον έμβολῆς εἴλκοντο μετὰ βίας.

Γ Μακ. 4,7 Υπό τα όμματα δε όλων των ανθρώπων είχαν δεθή με αλύσεις και εσύροντο βιαίως μέχρι του σημείου, που επεβιβάζοντο στο πλοίον.

Γ Μακ. 4,8 οἱ τε τούτων συζυγεῖς βρόχοις άντὶ στεφένων τοὺς

αύχενας περιπεπλεγμένοι μετὰ ἀκμαίας καὶ νεανικῆς
ἡλικίας, ἀντὶ εὐωχίας καὶ νεωτερικῆς ῥαθυμίας τὰς
ἐπιλοίπους τῶν γάμων ἡμέρας ἐν θρήνοις διῆγον, παρὰ
πόδας ἤδη τὸν ἄδην ὀρῶντες κείμενον.

Γ Μακ. 4,8

Και οἱ σύζυγοι αὐτῶν, εἰς τὴν ἀκμὴν τῆς νεανικῆς τῶν
ἡλικίας ευρισκόμενοι, ἔφεραν στοὺς λαιμοὺς τῶν ἀντὶ
στεφάνων βρόχια, δια δε τὰς υπολοίπους ἡμέρας τῆς εορτῆς
τοῦ γάμου τῶν εἶχαν ἀντὶ τῆς χαρᾶς καὶ τῆς νεανικῆς
ευθυμίας τῶν ἄσματα γοερά, διότι ἐβλεπαν ὅτι ὁ ἄδης
ευρίσκετο παρὰ τοὺς πόδας τῶν.

Γ Μακ. 4,9

κατήχθησαν δὲ θηρίων τρόπον ἀγόμενοι σιδηροδέσμοις
ἀνάγκαις, οἱ μὲν τοῖς ζυγοῖς τῶν πλοίων προσηλωμένοι
τοὺς τραχήλους, οἱ δὲ τοὺς πόδας ἀρρήκτοις
κατησφαλισμένοι πέδαις,

Γ Μακ. 4,9

Οἱ οὖν αὐτοὶ, ὡς ἄγρια θηρία, ἐπεβιβάσθησαν συρόμενοι
κάτω ἀπὸ τὰ βαρεῖα σιδηρὰ δεσμὰ τῶν. Καὶ ὅταν εἰσῆλθαν
εἰς τὰ πλοία, ἄλλων μὲν ἀπὸ αὐτοῦς οἱ τράχηλοι ἐδέθησαν
εἰς τοὺς ζυγούς τῶν πλοίων, ἄλλων δὲ τὰ πόδια
ἠσφαλίσθησαν σφικτὰ με δεσμὰ σκληρὰ καὶ ἄθραυστα.

Γ Μακ. 4,10

ἔτι καὶ τῷ καθύπερθε πυκνῷ σανιδώματι διακειμένῳ,
ὅπως πάντοθεν ἐσκοτισμένοι τοὺς ὀφθαλμοὺς ἀγωγὴν
ἐπιβούλων ἐν παντὶ τῷ κατάπλω λαμβάνωσι.

Γ Μακ. 4,10

Ἀκόμη δὲ υπήρχον πυκνὰ σανιδώματα ἐπάνω ἀπὸ τὰς
κεφαλὰς τῶν, ὥστε αὐτοὶ νὰ ἔχουν ἀπὸ ὅλα τὰ σημεῖα
σκοτός εἰς τὰ μάτια τῶν. Ἐποὶ ὡς ἂν προδῶται καὶ κακούργοι
ἐπρεπε νὰ κάμουν ὅλον τὸ θαλάσσιον τοῦτο ταξίδι.

Γ Μακ. 4,11

Τούτων δὲ ἐπὶ τὴν λεγομένην Σχεδίαν ἀχθέντων καὶ τοῦ
παράπλου περανθέντος, καθὼς ἦν δεδογματισμένον τῷ
βασιλεῖ, προσέταξεν αὐτοὺς ἐν τῷ πρὸ τῆς πόλεως
ἵπποδρόμῳ παρεμβαλεῖν ἀπλῆτῳ καθεστῶτι περιμέτρῳ
καὶ πρὸς παραδειγματισμὸν ἄγαν εὐκαιροτάτῳ
καθεστῶτι πᾶσι τοῖς καταπορευομένοις εἰς τὴν πόλιν καὶ

τοῖς ἐκ τούτων εἰς τὴν χώραν στελλομένοις πρὸς ἐκδημίαν πρὸς τὸ μηδὲ ταῖς δυνάμεσιν αὐτοῦ κοινωνεῖν, μηδὲ τὸ σύνολον καταξιῶσαι περιβόλων.

Γ Μακ. 4,11

Οταν δε αυτοί ἐφθασαν εἰς ἓνα παράλιον τόπον, που ωνομάζετο Σχεδία και ἔτσι ἔληξε το κατά μήκος της ακτῆς ταξιδιόν των, ἔπρεπε σύμφωνα με τας διαταγὰς του βασιλέως να εγκλεισθούν στο ἵπποδρόμιον της Αλεξανδρείας, το οποίον ευρίσκετο προ της πόλεως. Αὐτός ο τόπος, ο κατάλληλος προς ἐξευτελισμόν των Ἰουδαίων, περιεβάλλετο ἀπό μεγάλο περίφραγμα. Ολοι δε οι εθνικοί, οι οποίοι εἰσῆρχοντο ἀπό την ὑπαιθρον εἰς την πόλιν, ὅπως και ἐκεῖνοι οι οποίοι μετέβαινον ἀπό την πόλιν εἰς την ὑπαιθρον, ἐβλεπαν τους συσσωρευμένους ἐκεῖ Ἰουδαίους. Απηγορεύετο δε εἰς αὐτούς, που ἦσαν μέσα στο στάδιον, να ἐπικοινωνοῦν με τους στρατιώτας και γενικῶς να μη περάσουν καθόλου ἔξω ἀπό το περίφραγμα του ἵπποδρομίου.

Γ Μακ. 4,12

ὥς δὲ τοῦτο ἐγενήθη, ἀκούσας τοὺς ἐκ τῆς πόλεως ὁμοεθνεῖς κρυβῆ ἔκπορευομένους πυκνότερον ἀποδύρεσθαι τὴν ἀκλεᾶ τῶν ἀδελφῶν ταλαιπωρίαν,

Γ Μακ. 4,12

Οταν δε ἐγινε τούτο, δηλαδή ὅταν οι Ἰουδαῖοι ἐκλείσθησαν ἐλεεινῶς στο στάδιον, ο βασιλεὺς ἐπληροφορήθη, ὅτι οι εἰς την πόλιν ὁμοεθνεῖς των ἐξερχόμενοι κρυφίως ἀπό την πόλιν πολὺ συχνὰ ἐθρηγούσαν την ἐξευτελιστικὴν αὐτὴν ταλαιπωρίαν των ἀδελφῶν των.

Γ Μακ. 4,13

διοργισθεῖς προσέταξε καὶ τούτοις ὁμοῦ τὸν αὐτὸν τρόπον ἐπιμελῶς ὥς ἐκείνοις ποιῆσαι μὴ λειπομένοις κατὰ μηδένα τρόπον τῆς ἐκείνων τιμωρίας,

Γ Μακ. 4,13

Οργισθεῖς δια τούτο ο βασιλεὺς διέταξεν, ὅπως κατὰ τον ἴδιον τρόπον και με την αὐτὴν αυστηρότητα τιμωρήσουν και ὅλους αὐτοὺς μαζῇ, χωρὶς να διαφέρῃ καθόλου ἡ τιμωρία τούτων ἀπό την τιμωρίαν ἐκείνων, που προηγουμένως εἶχον ἐγκλεισθῇ στο ἵπποδρόμιον.

- Γ Μακ. 4,14 ἀπογραφῆναι δὲ πᾶν τὸ φύλον ἐξ ὀνόματος, οὐκ εἰς τὴν ἔμπροσθε βραχεῖ προδεδηλωμένην τῶν ἔργων κατάπονον λατρείαν, στρεβλωθέντας δὲ ταῖς παρηγγελμέναις αἰκίαις τὸ τέλος ἀφανίσαι μῖας ὑπὸ καιρὸν ἡμέρας.
- Γ Μακ. 4,14 Διέταξεν ἐπίσης ὁ βασιλεὺς νὰ καταγραφοῦν ὅλοι, οἱ ἐκ τοῦ ιουδαϊκοῦ γένους, ὀνομαστί, ὄχι ἀπλῶς πρὸς τιμωρίαν τῶν, ὅπως ἐλέχθη προηγουμένως, διὰ τῆς υποχρεώσεώς τῶν εἰς καταναγκαστικά δουλικά ἔργα, ἀλλὰ ἀφοῦ διαστρεβλωθοῦν σωματικῶς με βασανισμοὺς, διὰ τοὺς ὁποίους εἶχαν ἤδη δοθῇ ὠρισμέναι ἐντολαί, νὰ ἐξολοθρευθοῦν κατόπιν ὅλοι εἰς μίαν καὶ μόνην ἡμέραν εἰς κατάλληλον ευκαιρίαν.
- Γ Μακ. 4,15 ἐγίνετο μὲν οὖν ἡ τούτων ἀπογραφὴ μετὰ πικρᾶς σπουδῆς καὶ φιλοτίμου προσεδρείας ἀπὸ ἀνατολῶν ἡλίου μέχρι δυσμῶν, ἀνήνυτον λαμβάνουσα τὸ τέλος ἐπὶ ἡμέρας τεσσαράκοντα.
- Γ Μακ. 4,15 Ἡ μὲν καταγραφὴ, λοιπόν, τούτων ἐγίνετο ἀπὸ τοὺς υπαλλήλους τοῦ βασιλέως, με μοχθηρὰν σπουδὴν καὶ φιλοτιμίαν νὰ ζεπεράσῃ ὁ ἕνας τὸν ἄλλον στὸ ἔργον αὐτό, ἀπὸ τῆς ἀνατολῆς τοῦ ἡλίου μέχρι τῆς δύσεως. Ἀν καὶ ἐπὶ τεσσαράκοντα ἡμέρας διήρκεσεν ἡ ἀπογραφὴ, δὲν ἐπερατώθη, δὲν ἐφθασεν εἰς τέλος.
- Γ Μακ. 4,16 Μεγάλως δὲ καὶ διηνεκῶς ὁ βασιλεὺς χαρᾷ πεπληρωμένος, συμπόσια ἐπὶ πάντων τῶν εἰδώλων συνιστάμενος, πεπλανημένη πόρρω τῆς ἀληθείας φρενὶ καὶ βεβήλῳ στόματι, τὰ μὲν κωφὰ καὶ μὴ δυνάμενα αὐτοῖς λαλεῖν ἢ ἀρήγειν ἐπαινῶν, εἰς δὲ τὸν μέγιστον Θεὸν τὰ μὴ καθήκοντα λαλῶν.
- Γ Μακ. 4,16 Καθ' ὅλον τὸ διάστημα αὐτό, γεμάτος χαρὰν, ὁ βασιλεὺς ὠργάνωνε συμπόσια πλησίον τῶν εἰδωλολατρικῶν ναῶν καὶ ἐκυριαρχεῖτο ἀπὸ πεπλανημένον καὶ πολὺ μακρὰν τῆς ἀληθείας φρόνημα. Καὶ τὰ μὲν εἰδῶλα τὰ κωφὰ καὶ ἀνίκανα

να ομιλήσουν προς αυτούς η να βοηθήσουν κανένα, τα υμνολογούσε, εναντίον δε του μεγίστου και αληθινού Θεού εξεστόμιζεν απρεπείς φράσεις.

Γ Μακ. 4,17 μετὰ δὲ τὸ προειρημένον τοῦ χρόνου διάστημα προσηνέγκαντο οἱ γραμματεῖς τῷ βασιλεῖ μηκέτι ἰσχύειν τὴν τῶν Ἰουδαίων ἀπογραφὴν ποιεῖσθαι διὰ τὴν ἀμέτρητον αὐτῶν πληθύν,

Γ Μακ. 4,17 Μετά την πάροδον ὁμως του διαστήματος αυτού των τεσσαράκοντα ημερῶν, οι γραμματεῖς ἀνέφεραν προς τον βασιλέα, ὅτι δεν ἠμποροῦν να φέρουν εἰς πέρας την ἀπογραφὴν των Ἰουδαίων, διότι το πλήθος αὐτῶν ἦτο ἀμέτρητον.

Γ Μακ. 4,18 καίπερ ὄντων κατὰ τὴν χώραν ἔτι τῶν πλειόνων, τῶν μὲν κατὰ τὰς οἰκίας ἔτι συνεστηκότων, τῶν δὲ καὶ κατὰ τόπον, ὡς ἀδυνάτου καθεστῶτος πᾶσι τοῖς ἐπ' Αἴγυπτον στρατηγοῖς.

Γ Μακ. 4,18 Ἀλλωστε οι περισσότεροι ἀπὸ αὐτοὺς εὐρίσκοντο εἰς τὴν ὑπαιθρον, ἔλεγον οι γραμματεῖς, ἄλλοι ἀπὸ αὐτοὺς ἦσαν κλεισμένοι εἰς τὰς οἰκίας των, ἄλλοι εἰς διαφόρους τόπους, ὥστε καταντούσεν ἀδύνατον εἰς ὅλους τοὺς στρατηγοὺς, που εὐρίσκοντο εἰς τὴν Αἴγυπτον, να τοὺς συγκεντρώσουν.

Γ Μακ. 4,19 ἀπειλήσαντος δὲ αὐτοῖς σκληρότερον ὡς δεδωροκοπημένοις εἰς μηχανὴν τῆς ἐκφυγῆς, συνέβη σαφῶς αὐτὸν περὶ τούτου πεισθῆναι,

Γ Μακ. 4,19 Ο βασιλεὺς, δεν ἐπείσθη εἰς τὰς δικαιολογίας αὐτὰς και ἠπείλησε κατὰ τὸν σκληρότερον τρόπον τοὺς γραμματεῖς, διότι τάχα αὐτοὶ εἶχαν δωροδοκηθῇ ἀπὸ τοὺς Ἰουδαίους, δια να ἐπινοήσουν τρόπον τῆς διαφυγῆς ἐκείνων ἀπὸ τὴν καταγραφὴν. ἀλλὰ ἦλθαν ἔτσι τὰ πράγματα, ὥστε και ο ἴδιος ο βασιλεὺς να πεισθῇ σαφῶς δι' αὐτὰ, που του εἶχαν ἀνακοινώσει οι γραμματεῖς.

Γ Μακ. 4,20 λεγόντων μετὰ ἀποδείξεως καὶ τὴν χαρτηρίαν ἥδη καὶ

τούς γραφικούς καλάμους, ἐν οἷς ἐχρῶντο,
ἐκλελοιπέναι.

Γ Μακ. 4,20 Διότι οι γραμματεῖς ἔλεγαν και απεδείκνυαν ὅτι ο χάρτης
και οι κονδυλοφόροι, τους οποίους αυτοί εχρησιμοποιούσαν
δια την καταγραφὴν των Ιουδαίων, είχαν εξαντληθῇ.

Γ Μακ. 4,21 τοῦτο δὲ ἦν ἐνέργεια τῆς τοῦ βοηθοῦντος τοῖς
Ἰουδαίοις ἐξ οὐρανοῦ προνοίας ἀνικῆτου.

Γ Μακ. 4,21 Αυτό ἦτο ἔργον της ακατανικήτου προνοίας του Θεοῦ, ο
οποῖος ἔτσι εβοηθούσε τους Ιουδαίους.

Γ ΜΑΚΚΑΒΑΙΩΝ 5

Γ Μακ. 5,1 Τότε προσκαλεσάμενος Ἑρμωνα τὸν πρὸς τῇ τῶν
ἐλεφάντων ἐπιμελείᾳ, βαρεῖα μεμεστωμένος ὀργῇ καὶ
χόλῳ κατὰ πᾶν ἀμετάθετος

Γ Μακ. 5,1 Τότε ο βασιλεὺς γεμάτος ὀργὴν και πικρίαν εναντίον των
Ιουδαίων, ἔχων ὁπωσδήποτε ἀμετάθετον την ἀπόφασιν να
τους τιμωρήσῃ, ἐκάλεσε τον Ερμωνα, ο οποίος εἶχεν
αναλάβει την φροντίδα δια τους ελέφαντας.

Γ Μακ. 5,2 ἐκέλευσεν ὑπὸ τὴν ἐπερχομένην ἡμέραν δαψιλέσι
δράκεσι λιβανωτοῦ καὶ οἶνῳ πλείονι ἀκράτῳ ἅπαντας
τούς ἐλέφαντας ποτίσαι, ὄντας τὸν ἀριθμὸν
πεντακοσίους, καὶ ἀγριωθέντας τῇ τοῦ πόματος
ἀφθόνῳ χορηγίᾳ εἰσαγαγεῖν πρὸς συνάντησιν τοῦ
μόρου τῶν Ἰουδαίων.

Γ Μακ. 5,2 Διέταξε, λοιπόν, αὐτὸν να χρησιμοποιήσῃ κατὰ την
επομένην ἡμέραν ἀφθονες χουφτιές λιβανωτοῦ δια τους
ελέφαντας και να ποτίσῃ αὐτοὺς με ἀνόθευτον οἶνον- ἦσαν
δε πεντακόσιοι κατὰ τον ἀριθμὸν- ὥστε αὐτοὶ ὑπὸ την
ἐπήρειαν του ἀφθόνου θυμιάματος και της πλουσίας
χορηγήσεως του ἀκράτου οἶνου, ἐξηγριωμένοι να

οδηγηθούν εναντίον των Ιουδαίων, δια να τους καταπατήσουν και τους εξοντώσουν.

Γ Μακ. 5,3 ὁ μὲν τάδε προστάσων ἐτρέπετο πρὸς τὴν εὐωχίαν, συναγαγὼν τοὺς μάλιστα τῶν φίλων καὶ τῆς στρατιᾶς ἀπεχθῶς ἔχοντας πρὸς τοὺς Ἰουδαίους·

Γ Μακ. 5,3 Καὶ ὁ μὲν βασιλεὺς, αφοῦ διέταξεν αὐτά, ἐνδιεφέρθη πάλιν διὰ το συμπόσιον καὶ προσεκάλεσε καὶ συνεκέντρωσεν εἰς αὐτὸ τοὺς φίλους καὶ τοὺς ἐκ τοῦ στρατοῦ τοῦ αξιωματούχους, οἱ οἱ ποῖοι περισσότερον ἀπὸ κάθε ἄλλον διέκειντο ἐχθρικῶς ἐναντίον των Ἰουδαίων.

Γ Μακ. 5,4 ὁ δὲ ἐλεφαντάρχης τὸ προσταγὲν ἀραρότως Ἑρμῶν συνετέλει.

Γ Μακ. 5,4 Ὁ δὲ ἐπιμελητὴς των ἐλεφάντων, ὁ Ἑρμῶν, ἐξετέλει, ὅπως ἔπρεπε, τὴν διαταγὴν τοῦ βασιλέως.

Γ Μακ. 5,5 οἱ τε πρὸς τοῦτοις λειτουργοὶ κατὰ τὴν ἐσπέραν ἀξιόντες τὰς τῶν ταλαιπῶρων ἐδέσμευον χεῖρας τὴν τε λοιπὴν ἐμηχανῶντο περὶ αὐτοὺς ἀσφάλειαν, ἔννυχον δόξαντες ὁμοῦ λήψεσθαι τὸ φύλον πέρας τῆς ὀλεθρίας.

Γ Μακ. 5,5 Οἱ διὰ τὰς υποθέσεις αὐτὰς ὑπηρετᾶται ἐξήλθον κατὰ τὴν ἐσπέραν, ἐδεναν τὰ χεῖρα των ταλαιπῶρων Ἰουδαίων, ποὺ εὐρίσκοντο στο στάδιον, ἐπινοοῦσαν δὲ καὶ ἐχρησιμοποιοῦσαν κάθε ἄλλον τρόπον, δια να τους κρατήσουν ἐκεῖ ἀσφαλεῖς. Ἐπίστευον δέ, ὅτι κατὰ τὴν ἐπομένην νύκτα θα λάβῃ πέρας ἡ ἐξολόθρευσις ολοκλήρου τοῦ γένους των Εβραίων.

Γ Μακ. 5,6 οἱ δὲ πάσης σκέπης ἔρημοι δοκοῦντες εἶναι τοῖς ἔθνεσιν Ἰουδαῖοι διὰ τὴν πάντοθεν περιέχουσιν αὐτοὺς μετὰ δεσμῶν ἀνάγκην,

Γ Μακ. 5,6 Οἱ Ἰουδαῖοι, ἐπιστεῦετο ἀπὸ τους ἐθνικοὺς, ὅτι ἦσαν ἔρημοι ἀπὸ κάθε σκέπην καὶ προστασίαν, διότι τους ἐβλεπαν δεμένους καὶ ἀπὸ ὅλα τα σημεῖα φρουρουμένους διὰ τὴν προσεχὴ των ἐκτέλεσιν.

- Γ Μακ. 5,7 τὸν παντοκράτορα Κύριον καὶ πάσης δυνάμεως
δυναστεύοντα, ἐλεήμονα Θεὸν αὐτῶν καὶ πατέρα,
δυσκαταπαύστῳ βοῇ πάντες μετὰ δακρύων
ἐπεκαλέσαντο, δεόμενοι
- Γ Μακ. 5,7 Οἱ Ἰουδαῖοι ὁμῶς προσηύχοντο καὶ ἐδέοντο, με
ακατάπαυστον βοήν καὶ με δάκρυα, πρὸς τὸν
Παντοκράτορα Κυρίον, τὸν κυρίαρχον πάσης δυνάμεως,
τὸν ἐλεήμονα Θεὸν τῶν καὶ πατέρα τῶν, παρακαλοῦσαν δε
αὐτόν,
- Γ Μακ. 5,8 τὴν κατ' αὐτῶν μεταστρέψαι βουλήν ἀνοσίαν καὶ
ῥύσασθαι αὐτοὺς μετὰ μεγαλομεροῦς ἐπιφανείας ἐκ τοῦ
παρὰ πόδας ἐν ἐτοίμῳ μόρου.
- Γ Μακ. 5,8 να μεταστρέψη τὴν ἐναντίον τῶν ἀνοσίαν ἀπόφασίν του
βασιλέως καὶ να γλυτώσῃ αὐτοὺς ἀπὸ τὸν επικείμενον
σκληρὸν θάνατον με μίαν ἑκτακτον καὶ μεγαλοπρεπὴ
ἐμφάνισίν του.
- Γ Μακ. 5,9 τούτων μὲν οὖν ἐκτενῶς ἡ λιτανεὶα ἀνέβαινεν εἰς
οὐρανόν.
- Γ Μακ. 5,9 Ἡ ἐκτενὴς αὕτη λιτανεὶα τούτων ἀνέβαινε πρὸς τὸν
οὐρανόν, πρὸς τὸν Θεόν.
- Γ Μακ. 5,10 Ὁ δὲ Ἑρμῶν τοὺς ἀνηλεεῖς ἐλέφαντας ποτίσας
πεπληρωμένους τῆς τοῦ οἴνου πολλῆς χορηγίας καὶ τοῦ
λιβάνου μεμεστωμένους, ὀρθοῖς ἐπὶ τὴν αὐλὴν παρῆν
περὶ τούτων προσαγγεῖλαι τῷ βασιλεῖ.
- Γ Μακ. 5,10 Ὁ Ἑρμῶν, ἀφοῦ ἐπότισε τοὺς ἀγρίους ἄλλως τε ἐλέφαντάς
του με πολὺν καὶ ἄκρατον οἶνον, καὶ ἀφοῦ τοὺς ἐγέμισε ἀπὸ
το θυμίαμα τοῦ λιβανωτοῦ, ἦλθε λίαν πρωῒ εἰς τὴν
βασιλικὴν αὐλὴν, δια να ἀναγγεῖλῃ στὸν βασιλέα ὅτι ὅλα
ἦσαν ἐτοιμα.
- Γ Μακ. 5,11 τὸ δὲ ἀπ' αἰῶνος χρόνου κτίσμα καλὸν ἐν νυκτὶ καὶ
ἡμέρᾳ ἐπιβαλλόμενον ὑπὸ τοῦ χαριζομένου πᾶσιν, οἷς
ἂν αὐτὸς θελήσῃ, ὕπνου μέρος ἀπέστειλε πρὸς τὸν

βασιλέα,

Γ Μακ. 5,11

Ο Θεός όμως, ο οποίος από αιώνας αιώνων χαρίζει νύκτα και ημέραν το καλόν εις εκείνους, που αυτός θέλει, έστειλεν στον βασιλέα ένα βαθύν ύπνον.

Γ Μακ. 5,12

καὶ ἡδίστῳ καὶ βαθεῖ κατεσχέθη τῇ ἐνεργείᾳ τοῦ Δεσπότου, τῆς ἀθέσμου μὲν προθέσεως πολὺ διεσφαλμένος, τοῦ δὲ ἀμεταθέτου λογισμοῦ μεγάλως διεψευσμένος.

Γ Μακ. 5,12

Ετσι δε ο βασιλεύς, δια της ενεργείας του Δεσπότου Θεού, εβυθίσθη εις ένα βαθύν και κατ' εξοχήν ευχάριστον ύπνον, ώστε εματαίωσε την πραγμάτωσιν της αδίκου επιθέσεως του και διεψεύσθη μεγάλως εις την αμετάθετον αυτήν απόφασίν του.

Γ Μακ. 5,13

οἱ δὲ Ἰουδαῖοι τὴν προσημανθεῖσαν ὥραν διαφυγόντες, τὸν ἅγιον ἦνουν Θεὸν αὐτῶν καὶ πάλιν ἡξίουں τὸν εὐκατάλλακτον δεῖξαι τῆς μεγαλοσθενοῦς αὐτοῦ χειρὸς κράτος ἔθνεσιν ὑπερηφάνοις.

Γ Μακ. 5,13

Οι Ιουδαῖοι ιδόντες ότι κατά την προμνημονευθεῖσαν ὥραν διέφυγαν τον ὀλεθρον, υμνολογούσαν τον ἅγιον Θεόν και παρακαλούσαν τον ευδιάλλακτον και ελεήμονα Κυριον, να δείξη το σθένος της παντοδυναμίου αυτού ισχύος εις ὅλα τα αλαζονικά ἔθνη.

Γ Μακ. 5,14

μεσοῦσης δὲ ἤδη τῆς δεκάτης ὥρας σχεδόν, ὁ πρὸς ταῖς κλήσεσι τεταγμένος, ἀθρόους τοὺς κλητοὺς ἰδὼν, ἔνυξε προσελθὼν τὸν βασιλέα.

Γ Μακ. 5,14

Οταν πλέον η ὥρα ἦτο δέκα και μισή, τέσσαρες δηλαδή και μισή το απόγευμα, ο βασιλεύς εκοιμάτο ἀκόμη. Ο αυλικός, ο επιφορτισμένος με τας προσκλήσεις των συνδαιτυμόνων, ὅταν εἶδεν ὅτι οἱ προσκεκλημένοι δια το συμπόσιον εἶχον ὅλοι συγκεντρωθῇ, ἐπλησίασε και ἐκέντησεν ὀλίγον τον βασιλέα.

Γ Μακ. 5,15

καὶ μόλις διεγείρας ὑπέδειξε τὸν τῆς συμποσίας καιρὸν

ἤδη παρατρέχοντα, τὸν περὶ τούτων λόγον ποιούμενος.

Γ Μακ. 5,15

Με κάποιαν δε δυσκολίαν αφοῦ τον ἐξύπνησε, του ἀνήγγειλεν, ὅτι ο ὀρισθεὶς δια το συμπόσιον χρόνος εἶχε σχεδὸν παρέλθει καὶ του ἔδιδε τας ἀπαραιτήτους δι' αὐτὸ πληροφορίας.

Γ Μακ. 5,16

ὃν ὁ βασιλεὺς λογισάμενος καὶ τραπεὶς εἰς τὸν πότον, ἐκέλευσε τοὺς παραγεγονότας εἰς τὴν συμποσίαν ἄντικρυς ἀνακλιθῆναι αὐτοῦ.

Γ Μακ. 5,16

Ο βασιλεὺς ὅταν ἤκουσε καὶ κατενόησε τὴν ἀναγγελίαν αὐτὴν τοῦ αὐλικοῦ του, ἐστράφη πρὸς το συμπόσιον καὶ διέταξε τοὺς προσελθόντας νὰ ἀνακλιθοῦν ἀπέναντί του.

Γ Μακ. 5,17

οὗ καὶ γενομένου, παρήνει εἰς εὐωχίαν δόντας ἑαυτοὺς, τὸ παρὸν τῆς συμποσίας ἐπιπολὺ γεραιρομένους εἰς εὐφροσύνην καταθέσθαι μέρος.

Γ Μακ. 5,17

Αφοῦ δε ὅλοι κατέλαβαν τας θέσεις των, ὁ βασιλεὺς τοὺς προέτρεπε νὰ δοθοῦν ολόκληροι εἰς τὴν εὐωχίαν, εἰς τὴν παρούσαν συμμετοχὴν τοῦ συμποσίου, νὰ εὐφραίνωνται καὶ ἐπὶ πολὺ νὰ ἀπολαμβάνουν αὐτό.

Γ Μακ. 5,18

ἐπὶ πλεῖον δὲ προβαινούσης τῆς ὁμιλίας, τὸν Ἑρμωνα μεταπεμψάμενος ὁ βασιλεὺς, μετὰ πικρᾶς ἀπειλῆς ἐπυνθάνετο, τίνος ἔνεκεν αἰτίας εἰάθησαν οἱ Ἰουδαῖοι τὴν παροῦσαν ἡμέραν περιβεβιωκότες;

Γ Μακ. 5,18

Ενῷ ὁμως ἡ συνομιλία κατὰ το συμπόσιον ἐπροχωροῦσε ὁ βασιλεὺς ἔστειλε καὶ ἐκάλεσε τὸν Ερμωνα καὶ ἀπειλῶν αὐτὸν αὐστηρῶς ἐζητοῦσε νὰ μάθῃ τὴν αἰτίον, δια τὴν ὁποίαν εἶχαν ἀφεθῇ ἐν τῇ ζωῇ οἱ Εβραῖοι κατὰ τὴν παρούσαν ἡμέραν.

Γ Μακ. 5,19

τοῦ δὲ ὑποδείξαντος ἐκ νυκτὸς τὸ προσταγὲν ἐπὶ τέλος ἀγχοχέναι καὶ τῶν φίλων αὐτῷ προσμαρτυρησάντων,

Γ Μακ. 5,19

Ὅταν δε ὁ Ερμων τοῦ ἀνήγγειλεν, ὅτι ἡ διαταγὴ τοῦ εἶχεν ἐξ ολοκλήρου ἐκτελεσθῇ ἀπὸ τῆς νυκτὸς ἀκόμη, οἱ δε φίλοι τοῦ βασιλέως ἐπεβεβαίωναν τὸ γεγονός,

- Γ Μακ. 5,20 τὴν ὠμότητα χείρονα Φαλάριδος ἐσχηκῶς ἔφη τῷ τῆς σήμερον ὕπνῳ χάριν ἔχειν αὐτούς· ἀνυπερθέτως δὲ εἰς τὴν ἐπιτέλλουσιν ἡμέραν κατὰ τὸ ὅμοιον ἐτοίμασον τοὺς ἐλέφαντας ἐπὶ τὸν τῶν ἀθεμίτων Ἰουδαίων ἀφανισμόν.
- Γ Μακ. 5,20 αὐτὸς ἔχων σκληρότητα χειροτέραν ἀπὸ τὴν σκληρότητα τοῦ τυράννου Φαλάριδος, εἶπεν· “ὡς ἔχουν χάριν οἱ Ἰουδαῖοι στὸν σημερινόν μου ὕπνον. Ἀνυπερθέτως ὁμως ἐτοίμασε καὶ πάλιν κατὰ τὸν ἴδιον τρόπον τοὺς ἐλέφαντας διὰ τὴν αὐριανὴν ἡμέραν εἰς ἐξολόθρευσιν τῶν παρανόμων αὐτῶν Ἰουδαίων”.
- Γ Μακ. 5,21 εἰπόντος δὲ τοῦ βασιλέως, ἀσμένως πάντες μετὰ χαρᾶς οἱ παρόντες ὁμοῦ συναινέσαντες, εἰς τὸν ἴδιον οἶκον ἕκαστος ἀνέλυσε.
- Γ Μακ. 5,21 Ὅταν εἶπεν αὐτὰ ὁ βασιλεὺς, ὅλοι οἱ παρευρισκόμενοι συγκατετέθησαν εἰς αὐτὰ με ἐνθουσιασμόν καὶ χαρὰν. Μετὰ δὲ τὸ πέρας τοῦ συμποσίου ὁ καθένας ἐπανήλθεν στὸν οἶκόν του.
- Γ Μακ. 5,22 καὶ οὐχ οὕτως εἰς ὕπνον κατεχρήσαντο τὸν χρόνον τῆς νυκτός, ὥς εἰς τὸ παντοίους μηχανᾶσθαι τοῖς ταλαιπώροις δοκοῦσιν ἐμπαιγμούς. -
- Γ Μακ. 5,22 Ἀλλὰ δὲν ἐχρησιμοποίησαν τόσον τὸν χρόνον τῆς νυκτός πρὸς ὕπνον, ὅσον διὰ νὰ ἐφευρίσκουν πολλοὺς καὶ διαφόρους τρόπους ἐμπαιγμῶν καὶ βασανισμῶν διὰ τοὺς Ἑβραίους, τοὺς ὁποίους ἐθεωροῦσαν ἐλεεινούς.
- Γ Μακ. 5,23 Ἄρτι δὲ ἀλεκτρυὼν ἐκεκράγει ὄρθριος, καὶ τὰ θηρία καθωπλικῶς ὁ Ἑρμῶν ἐν τῷ μεγάλῳ περιστύλῳ διεκίνει.
- Γ Μακ. 5,23 Ὅταν λίαν πρωῒ οἱ ἀλέκτορες ἐκράζαν, ὁ δὲ Ἑρμῶν ἀξαγριώσας τοὺς ἐλέφαντας τοὺς ὠδηγοῦσε πρὸς τὸ περιστύλιον,
- Γ Μακ. 5,24 τὰ δὲ κατὰ τὴν πόλιν πλήθη συνήθροιστο πρὸς τὴν οἰκτροτάτην θεωρίαν, προσδοκῶντα τὴν πρωΐαν μετὰ

σπουδῆς.

Γ Μακ. 5,24

τα πλήθη των ανθρώπων, που ευρίσκοντο εις την πόλιν ανέμενον με ανυπομονησίαν από την πρωΐαν και είχαν συγκεντρωθῆ, δια να απολαύσουν το ελεεινότατον εκείνο θέαμα.

Γ Μακ. 5,25

οἱ δὲ Ἰουδαῖοι κατὰ τὸν ἡμέρῃ ψυχουλκούμενοι χρόνον, πολυδάκρυον ἰκετείαν ἐν μέλεσι γοεροῖς τείνοντες τὰς χεῖρας εἰς τὸν οὐρανὸν ἐδέοντο τοῦ μεγίστου Θεοῦ πάλιν αὐτοῖς βοηθῆσαι συντόμως.

Γ Μακ. 5,25

Οἱ στο στάδιον κατάδικοι Ἰουδαῖοι, οἱ οἱποῖοι ὡς οἱ ψυχορραγούντες εἶχον ἀκόμη ὀλίγον χρόνον ζωῆς, ὑψωναν τὰ χέρια των στον ουρανὸν καὶ παρακαλοῦσαν με πολυδάκρυον ἰκεσίαν καὶ με θρηνώδη ἄσματα τὸν μέγιστον Θεόν, νὰ βοηθήσῃ καὶ πάλιν αὐτούς.

Γ Μακ. 5,26

οὕπῳ δὲ ἡλίου βολαὶ κατεσπείροντο, καὶ τοῦ βασιλέως τοὺς φίλους ἐκδεχομένου, ὁ Ἑρμῶν παραστὰς ἐκάλει πρὸς τὴν ἔξοδον, ὑποδεικνύων τὸ πρόθυμον τοῦ βασιλέως ἐν ἐτοιμῷ κεῖσθαι.

Γ Μακ. 5,26

Ενῶ δὲν εἶχον ἀκόμη αἱ ἀκτίνες τοῦ ἡλίου διασπαρὴ εἰς τὴν φύσιν, καὶ ὁ βασιλεὺς ἐδέχετο τοὺς φίλους του, ὁ Ἑρμῶν ἐπλησίασε καὶ παρεκάλει αὐτὸν νὰ ἐξέλθῃ ὑπενθυμίζων, ὅτι ἡ ἐπιθυμία του εἶναι ἤδη ἐτοιμὴ νὰ ἐκτελεσθῇ.

Γ Μακ. 5,27

τοῦ δὲ ἀποδεξαμένου καὶ καταπλαγέντος ἐπὶ τῇ παρανόμῳ ἐξόδῳ, κατὰ πᾶν ἀγνωσίᾳ κεκρατημένος ἐπυνθάνετο, τί τὸ πρᾶγμα, ἀφ' οὗ τοῦτο αὐτῷ μετὰ σπουδῆς τετέλεσται·

Γ Μακ. 5,27

Ὅταν ὁ βασιλεὺς ἤκουσε τὰ λόγια αὐτά, ἐξεπλάγῃ δια τὴν παράνομον αὐτὴν ἔξοδόν του, διότι εἶχε περιέλθει εἰς πλήρη ἀγνοίαν παντός ο,τι εἶχε διατάξει, καὶ ἐζητούσε νὰ μάθῃ, ποῖον εἶναι αὐτὸ τὸ πρᾶγμα, τὸ ὁποῖον πρὸς χάριν αὐτοῦ μετὰ τόσης ἐπιμελείας εἶχεν ἐκτελεσθῇ.

Γ Μακ. 5,28

τοῦτο δὲ ἦν ἡ ἐνέργεια τοῦ πάντα δεσποτεύοντος

Θεοῦ, τῶν πρὶν αὐτῷ μεμηχανημένων λήθην κατὰ
διάνοιαν ἐντεθεικότος.

Γ Μακ. 5,28 Η αμνησία αὐτῆ του βασιλέως ἦλθε κατόπιν της ενεργείας
του Θεοῦ, ο οποίος εἶναι κύριος των πάντων. Ο Θεός,
δηλαδή, ἐνέβαλεν εἰς την διάνοιαν του βασιλέως
λησμοσύνην δι' ὅλα ἐκεῖνα, τα ὁποῖα προηγουμένως εἶχε
μηχανευθῆ και αποφασίσει ἐν τη διανοίᾳ του κατὰ των
Ιουδαίων.

Γ Μακ. 5,29 ὁ δὲ Ἑρμῶν ὑπεδείκνυε καὶ πάντες οἱ φίλοι τὰ θηρία καὶ
τὰς δυνάμεις ἡτοιμάσθαι, βασιλεῦ, κατὰ τὴν σὴν ἐκτενῆ
πρόθεσιν.

Γ Μακ. 5,29 Ο Ἑρμῶν και ὅλοι οἱ φίλοι του, ἀνέφεραν εἰς αὐτόν, ὅτι “οἱ
ελέφαντες και αἱ στρατιωτικαὶ δυνάμεις εἶναι ἤδη ἐτοιμοί,
βασιλεύ, σύμφωνα με την ἰδικὴν σου ἐπίμονον ἐντολήν”.

Γ Μακ. 5,30 ὁ δὲ ἐπὶ τοῖς ῥηθεῖσι πληρωθεὶς βαθεῖ χόλῳ διὰ τὸ περὶ
τούτων προνοίᾳ Θεοῦ διασκεδάσθαι πᾶν αὐτοῦ τὸ
νόημα, ἐνατενίσας μετὰ ἀπειλῆς εἶπεν·

Γ Μακ. 5,30 Ο βασιλεύς, ὅταν ἤκουσεν αὐτά, ἐκυριεύθη ἀπὸ
συγκλονιστικόν θυμόν, διότι χάρις εἰς την θεῖαν πρόνοιαν
εἶχε φύγει ἀπὸ την μνήμην του κάθε σκέψις ἀφανισμοῦ των
Ιουδαίων. Ατενίσας δε με μεγάλην ἀπειλήν εἶπεν στον
Ἑρμῶνα·

Γ Μακ. 5,31 εἴ σοι γονεῖς παρῆσαν ἢ παίδων γοναί, τήνδε θηρσίᾳ
ἀγρίοις ἐσκεύασα ἂν δαψιλῇ θοῖναν ἀντὶ τῶν
ἀνεγκλήτων ἐμοὶ καὶ προγόνοις ἐμοῖς ἀποδεδειγμένων
ὀλοσχερῇ βεβαίαν πίστιν ἐξόχως Ἰουδαίων.

Γ Μακ. 5,31 “Ἐάν εἶχες γονεῖς ἢ τέκνα, θα ἐδίδον αὐτοὺς ὡς πλούσιον
φάγητον στους ἀγρίους ἐλέφαντας ἀντὶ των Ιουδαίων, οἱ
ὁποῖοι εἶναι ἀθῶοι ἀπέναντί μου και ἀπέναντι των
προγόνων μου, και οἱ ὁποῖοι εἶχαν δεῖξει πρὸς ἡμᾶς πάντοτε
πλήρη και βεβαίαν πίστιν.

Γ Μακ. 5,32 καίπερ εἰ μὴ διὰ τὴν τῆς συντροφίας στοργὴν καὶ τῆς

χρείας, τὸ ζῆν ἀντὶ τούτων ἐστερήθης.

Γ Μακ. 5,32

Εάν δε συ δεν ἦσουνα εἰς με προσφιλῆς λόγῳ της ἀπὸ της παιδικῆς ἡλικίας ἀνατροφῆς μας καὶ της υπηρεσίας, που σου ἔχω ἐμπιστευθῆ, θα ἔχανες συ τὴν ζωὴν σου ἀντὶ τῶν Ἰουδαίων”.

Γ Μακ. 5,33

οὕτως ὁ Ἑρμῶν ἀπροσδόκητον καὶ ἐπικίνδυνον ὑπήνεγκεν ἀπειλὴν καὶ τῇ ὁράσει καὶ τῷ προσώπῳ συνεστάλη.

Γ Μακ. 5,33

Ὅταν ὁ Ἑρμῶν ἤκουσε αὐτὴν τὴν ἀπροσδόκητον καὶ ἐπικίνδυνον ἀπειλὴν, ἐθολώθη τὸ βλέμμα του καὶ ἡλλοιώθη τὸ πρόσωπόν του.

Γ Μακ. 5,34

ὁ καθεὶς δὲ τῶν φίλων σκυθρωπῶς ὑπεκρέων, τοὺς συνηθροισμένους ἀπέλυσαν ἕκαστον ἐπὶ τὴν ἰδίαν ἀσχολίαν.

Γ Μακ. 5,34

Καθένας δὲ ἀπὸ τοὺς φίλους τοῦ βασιλέως ἀπεσύρετο σκυθρωπὸς καὶ διέλυσαν, διὰ τὰς καθημερινὰς τῶν ἐργασίας, τοὺς ἐκεῖ συνηθροισμένους πολίτας.

Γ Μακ. 5,35

οἱ τε Ἰουδαῖοι τὰ παρὰ τοῦ βασιλέως ἀκούσαντες, τὸν ἐπιφανῆ Θεὸν καὶ βασιλέα τῶν βασιλέων ἦνουν καὶ τῆσδε τῆς βοηθείας αὐτοῦ τετευχότες. -

Γ Μακ. 5,35

Οἱ δὲ Ἰουδαῖοι πληροφορηθέντες αὐτά, που εἶπε καὶ διέταξεν ὁ βασιλεὺς, ἐδόξασαν τὸν ἐπιφανῆ Θεὸν καὶ βασιλέα τῶν βασιλευόντων, διότι ἔλαβον ἀπὸ αὐτὸν αὐτὴν τὴν βοήθειαν.

Γ Μακ. 5,36

Κατὰ δὲ τοὺς αὐτοὺς νόμους ὁ βασιλεὺς συστησάμενος πάλιν τὸ συμπόσιον εἰς εὐφροσύνην τραπῆναι παρεκάλει.

Γ Μακ. 5,36

Κατὰ τὴν γνωστὴν πάλιν συνήθειάν του ὁ βασιλεὺς ὀργάνωσε νέον συμπόσιον καὶ παρεκίνει τοὺς συνδαιτυμόνας νὰ ἐπιδοθοῦν εἰς εὐωχίαν.

Γ Μακ. 5,37

τὸν δὲ Ἑρμῶνα προσκαλεσάμενος μετὰ ἀπειλῆς εἶπε· ποσάκις σοὶ δεῖ περὶ τούτων αὐτῶν προστάττειν,

ἀθλιώτατε;

- Γ Μακ. 5,37 Αφού δε προσεκάλεσε τον Ερμωνα είπε προς αυτόν με απειλήν· “πόσες φορές πρέπει να σε διατάξω, ἀθλιώτατε, δια την εξολόθρευσιν των Ιουδαίων;
- Γ Μακ. 5,38 τοὺς ἐλέφαντας ἔτι καὶ νῦν καθόπλισον εἰς τὴν αὖριον ἐπὶ τὸν τῶν Ἰουδαίων ἀφανισμόν.
- Γ Μακ. 5,38 Εξαγρίωσε, λοιπόν, και ετοίμασε πάλιν αὖριον τους ἐλέφαντας δια τον εξαφανισμόν των Ιουδαίων”.
- Γ Μακ. 5,39 οἱ δὲ συνανακείμενοι συγγενεῖς τὴν ἄστατον διάνοιαν αὐτοῦ θαυμάζοντες, προεφέροντο τάδε·
- Γ Μακ. 5,39 Οἱ παρ ευρισκόμενοι στο συμπόσιον αὐτό συγγενεῖς και ἀνώτεροι αὐλικοὶ του βασιλέως, κατάπληκτοι δια την ἄστατον αὐτοῦ διάνοιαν, του εἶπαν τα εξής·
- Γ Μακ. 5,40 βασιλεῦ, μέχρι τίνος ὡς ἀλόγους ἡμᾶς διαπειράζεις, προστάσων ἤδη τρίτον αὐτοὺς ἀφανίσει καὶ πάλιν ἐπὶ τῶν πραγμάτων ἐκ μεταβολῆς ἀναλύων τὰ σοὶ δεδογμένα;
- Γ Μακ. 5,40 “βασιλεῦ, ἕως πότε θα μας θεωρῆς ἀνοήτους και θα μας πειράζης, αφού συ τρίτην τώρα φοράν διέταξες τον ἀφανισμόν των Εβραίων, και ὅταν ἤρχετο η ὥρα να ἐκτελεσθῇ η ἀπόφασίς σου, ἐσκέπτεσο ἄλλα πράγματα και ἀναιρούσες την διαταγὴν σου;
- Γ Μακ. 5,41 ὧν χάριν ἡ πόλις διὰ τὴν προσδοκίαν ὀχλεῖ καὶ πληθύουσα συστροφαῖς, ἤδη καὶ κινδυνεύει πολλάκις διαρπασθῆναι.
- Γ Μακ. 5,41 Ἐνεκα τούτου και διότι ο λαὸς ἐπερίμενε τον ἀφανισμόν των Ιουδαίων, η πόλις ἔχει περιέλθει εἰς ἀναταραχὴν. Ἐλαβον δε χώραν πολυάριθμοι συγκεντρώσεις και ὑπάρχει κίνδυνος να λεηλατηθῇ η πόλις”.
- Γ Μακ. 5,42 ὅθεν ὁ κατὰ πάντα Φάλαρις βασιλεὺς ἐμπληθυνθεὶς ἀλογιστίας καὶ τὰς γινομένας πρὸς ἐπισκοπὴν τῶν Ἰουδαίων ἐν αὐτῷ μεταβολὰς τῆς ψυχῆς παρ’ οὐδὲν

ἡγούμενος, ἀτελέστατον ἐβεβαίωσεν ὄρκον,
ὀρισάμενος τούτους μὲν ἀνυπερθέτως πέμψειν εἰς ἄδην
ἐν γόνασι καὶ ποσὶ θηρίων ἡκισμένους,

Γ Μακ. 5,42

Ἐξ αἰτίας αὐτῶν ὁ Φιλοπάτωρ, ὁ κατὰ πάντα ὁμοῖος πρὸς
τον τυραννικώτατον Φαλαριν, ἐκυριεύθη ἀπὸ μεγάλης
ἀπερισκεψίας καὶ χωρὶς να λαμβάνη καθόλου ὑπ' ὄψιν, ὅτι
αἱ μέχρι τούδε μεταβολαὶ τῆς ψυχῆς ἐγέναν εἰς αὐτὸν ὑπὸ
τοῦ Θεοῦ πρὸς χάριν τῶν Εβραίων, ὥρκισθη ἓνα τρομερὸν
ἀλλὰ καὶ ἀπραγματοποίητον ὄρκον, με το να διατάξῃ να
στεῖλουν χωρὶς ἀναβολὴν τοὺς Ἰουδαίους στον ἄδην, ἀφοῦ
βασανισθούν καὶ συνθλιβούν ἀπὸ τα γόνατα καὶ τα πόδια
τῶν ἐλεφάντων.

Γ Μακ. 5,43

ἐπιστρατεύσαντα δὲ ἐπὶ τὴν Ἰουδαίαν ἰσόπεδον πυρὶ καὶ
δόρατι θήσεσθαι διὰ τάχους καὶ τὸν ἄβατον αὐτῶν ἡμῖν
ναὸν πυρὶ πρηνέα ἐν τάχει τῶν συντελούντων ἐκεῖ
θυσίας ἔρημον εἰς τὸν ἅπαντα χρόνον καταστήσειν.

Γ Μακ. 5,43

Ἐλεγε δέ, ὅτι θα ἐκστρατεύσῃ ἐναντίον τῆς Ἰουδαίας, τὴν
οποῖαν δια πυρὸς καὶ σιδήρου ταχέως θα ἰσοπεδώσῃ. Τον δε
ἄβατον δι' ἡμᾶς ναὸν τῶν Ἰουδαίων δια πυρὸς θα
κατεδαφίσῃ ἀμέσως καὶ ἔτσι θα τον καταστήσῃ εἰς ὅλον τον
ἔπειτα χρόνον ἔρημον ἀπὸ τὰς θυσίας, αἱ οἱαὶ
προσεφέροντο ἐκεῖ.

Γ Μακ. 5,44

τότε περιχαρεῖς ἀναλύσαντες οἱ φίλοι καὶ συγγενεῖς
μετὰ πίστεως διέτασσον τὰς δυνάμεις ἐπὶ τοὺς
εὐκαιροτάτους τόπους τῆς πόλεως πρὸς τήρησιν.

Γ Μακ. 5,44

Περιχαρεῖς δε οἱ φίλοι καὶ οἱ συγγενεῖς τοῦ βασιλέως, με
βέβαιον τὴν ἐλπίδα ὅτι θα ἐβλεπαν τὴν ἐπομένην
ἐκτελουμένους τοὺς Εβραίους, ἀνεχώρησαν ἀπὸ ἐκεῖ.
Ἐδωσαν διαταγὰς εἰς τὰς στρατιωτικὰς δυνάμεις να
καταλάβουν τὰς επικαιροτάτας θέσεις τῆς πόλεως δια τὴν
φρουρήσιν τῆς.

Γ Μακ. 5,45

ὁ δὲ ἐλεφαντάρχης τὰ θηρία σχεδὸν εἰπεῖν εἰς

κατάστημα μανιῶδες ἀγιοχῶς, εὐωδεστάτοις πόμασιν
οἴνου λελιβανωμένου φοβεραῖς κατεσκευασμένα
σκευαῖς,

Γ Μακ. 5,45 Ο Ερμων, ο ελεφαντάρχης, ἐπότισε τα θηρία αὐτά με οἶνον,
ο οποίος εἶχε ανακατευθῇ με ευωδέστατον λιβανωτόν, και
εἶχε φέρει τα ζῶα αὐτά εἰς κατάστασιν σχεδόν μανιώδη. Ἐπὶ
πλέον δε τα εἶχεν εξοπλίσει και με φοβερά φονικά ὄργανα.

Γ Μακ. 5,46 περὶ τὴν ἔω, τῆς πόλεως ἤδη πλήθεσιν ἀναριθμήτοις
κατὰ τοῦ ἵπποδρόμου καταμεμεστωμένης, εἰσελθὼν εἰς
τὴν αὐλὴν ἐπὶ τὸ προκείμενον ὥτρυνε τὸν βασιλέα.

Γ Μακ. 5,46 Κατὰ τὴν πρωΐαν, ὅταν τα ἀναρίθμητα πλήθη εἶχον
καταπλημμυρίσει πλέον ασφυκτικῶς τὸν ἵπποδρομον, ο
ελεφαντάρχης εἰσῆλθεν εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ βασιλέως και τὸν
παρώτρυνε δια τὸ προκείμενον ἔργον τοῦ.

Γ Μακ. 5,47 ὁ δὲ ὀργῇ βαρεῖα γεμίσας δυσσεβῆ φρένα παντὶ τῷ
βάρει σὺν τοῖς θηρίοις ἐξώρμησε, βουλόμενος ἀτρώτῳ
καρδίᾳ καὶ κόραις ὀφθαλμῶν θεάσασθαι τὴν ἐπίπονον
καὶ ταλαίπωρον τῶν προσεσημαμμένων καταστροφὴν.

Γ Μακ. 5,47 Ο δε βασιλεύς, ο οποίος εἶχε γεμίσει τὴν ἀσεβὴ ψυχὴν τοῦ
με ἀγριώτατον θυμόν, ὥρμησε μαζὴ με τα θηρία ἐξω ἀπὸ
τὴν αὐλὴν. Ἦθελε με ἀσυγκίνητον τὴν καρδίαν και
ορθάνοικτα τα μάτια, να ἀπολαύση τὸ οδυνηρόν θέαμα τῆς
αξιοθρηνήτου καταστροφῆς τῶν καταδικασθέντων ὑπ'
αὐτοῦ Ἰουδαίων.

Γ Μακ. 5,48 ὥς δὲ τῶν ἐλεφάντων ἐξιόντων περὶ πύλην καὶ τῆς
συνεπομένης ἐνόπλου δυνάμεως τῆς τε τοῦ πλήθους
πορείας κονιορτὸν ἰδόντες, καὶ βαρυηχῇ θόρυβον
ἀκούσαντες οἱ Ἰουδαῖοι,

Γ Μακ. 5,48 Ὄταν οἱ Ἰουδαῖοι εἶδαν τοὺς ἐλέφαντας, που ἐξήρχοντο, δια
να εἰσέλθουν εἰς τὴν πύλην τοῦ σταδίου, τὴν ἐνόπλιον
στρατιωτικὴν δυνάμιν που ἀκολουθοῦσε, τὴν πορείαν τοῦ
ἀμέτρητου πλήθους, τὴν κονιορτὸν και τὸν μέγαν

θόρυβον που εγίνετο, όταν λοιπόν οι Ιουδαίοι είδον και ήκουσαν αυτά,

Γ Μακ. 5,49 ύσάτην βίου ροπήν αὐτοῖς ἐκείνην δόξαντες εἶναι τὸ τέλος τῆς ἀθλιωτάτης προσδοκίας, εἰς οἶκτον καὶ γόους τραπέντες κατεφίλουν ἀλλήλους περιπλεκόμενοι τοῖς συγγενέσιν ἐπὶ τοὺς τραχήλους ἐπιπίπτοντες, γονεῖς παισὶ καὶ μητέρες νεάνισιν, ἕτεραι δὲ νεογνὰ πρὸς μαστοὺς ἔχουσαι βρέφη τελευταῖον ἔλκοντα γάλα.

Γ Μακ. 5,49 αντελήφθησαν πλέον ὅτι ἐφθασε δι' αὐτοὺς ἡ τελευταία στιγμή του βίου των, ἡ οποία ἦτο καὶ τὸ τέρμα τῆς ἀθλιεστάτης των ἀναμονῆς. Ενηγκαλίζοντο τότε οἱ συγγενεῖς καὶ καταφιλοῦσαν ἀλλήλους, ἐπίπτον ὁ ενας στον τράχηλον του ἄλλου, οἱ πατέρες εἰς τὰ παιδιὰ των καὶ αἱ μητέρες εἰς τὰς θυγατέρας των. Ἀλλὰ δε μητέρες ἐκρατοῦσαν στοὺς μαστοὺς των τὰ νήπια, τὰ οποία ἐρροφούσαν τὸ τελευταῖον γάλα τῆς ζωῆς των.

Γ Μακ. 5,50 οὐ μὴν δὲ ἀλλὰ καὶ τὰς ἔμπροσθεν αὐτῶν γεγενημένας ἀντιλήψεις ἐξ οὐρανοῦ συνιδόντες, πρηνεῖς ὁμοθυμαδὸν ρίψαντες ἑαυτοὺς καὶ τὰ νήπια χωρίσαντες τῶν μαστῶν,

Γ Μακ. 5,50 Παρ' ὅλα ὅμως αὐτὰ οἱ Ιουδαῖοι ἔχοντες ὑπ' ὄψει των τὰς προηγουμένας βοηθείας τοῦ Θεοῦ πρὸς αὐτοὺς, ἐπείσαν πρηνεῖς νὰ προσευχηθοῦν ὅλοι μαζὴ με μίαν ψυχὴν, ἀπεμάκρυναν αἱ μητέρες τὰ νήπια των ἀπὸ τοὺς μαστοὺς, καὶ

Γ Μακ. 5,51 ἀνεβόησαν φωνῇ μεγάλη σφόδρα, τὸν τῆς ἀπάσης δυνάμεως δυνάστην ἱκετεύοντες, οἰκτεῖραι μετ' ἐπιφανείας αὐτοὺς ἤδη πρὸς πύλαις ἄδου καθεστῶτας.

Γ Μακ. 5,51 ανεβόησαν με φωνὴν πάρα πολὺ μεγάλην πρὸς τὸν Κυρίον πάσης δυνάμεως, καὶ παρακαλοῦσαν αὐτὸν νὰ τοὺς λυπηθῇ, δεικνύων καὶ πάλιν τὴν λαμπρὰν προστατευτικὴν δυνάμιν τοῦ πρὸς αὐτοὺς, οἱ οποίοι τώρα πλέον

προχωρούσαν εις τας πύλας του άδου.

Γ ΜΑΚΚΑΒΑΙΩΝ 6

- Γ Μακ. 6,1 Ἐλεάζαρος δέ τις άνήρ επίσημος τών από τῆς χώρας
ιερέων, έν πρεσβείῳ τήν ήλικίαν ἤδη λελογχώς καί
πάσῃ τῇ κατά τόν βίον άρετῇ κεκοσμημένος, τούς περι
αυτόν καταστείλας πρεσβυτέρους έπικαλεΐσθαι τόν
άγιον Θεόν προσηύξατο τάδε·
- Γ Μακ. 6,1 Ενας δε ανήρ, επίσημος μεταξύ των ιερέων, των από της
Αιγύπτου, Ελεάζαρος ονομαζόμενος, ο οποίος είχεν ήδη
προχωρήσει εις την γεροντικήν ηλικίαν και ήτο στολισμένος
καθ' όλον του τον βίον με κάθε αρετήν, συνέστησεν στους
πρεσβυτέρους να σταματήσουν δεόμενοι προς τον άγιον
Θεόν και αυτός προσηυχήθη ως εξής·
- Γ Μακ. 6,2 βασιλεῦ μεγαλοκράτωρ, ὕψιστε, παντοκράτωρ Θεέ τήν
πᾶσαν διακυβερνῶν έν οίκτιρμοῖς κτίσιν,
- Γ Μακ. 6,2 “Βασιλεῦ παντοδύναμε, Υψιστε Θεέ παντοκράτωρ, συ που
με το έλεός σου κυβερνάς όλην την δημιουργίαν,
- Γ Μακ. 6,3 ἔπιδε ἐπὶ Ἀβραάμ σπέρμα, ἐπὶ ήγιασμένου τέκνα Ἰακώβ,
μερίδος ήγιασμένης σου λαόν έν ξένη γῇ ξένον άδίκως
άπολλύμενον, πάτερ.
- Γ Μακ. 6,3 ρίξε σπλαγχνικόν βλέμμα εις ημάς τους απογόνους του
Αβραάμ, εις τα παιδιά του εκλεκτού σου Ιακώβ, εις την
ηγιασμένην υπό σου αυτήν μερίδα του λαού, που ξένος
ευρίσκεται εις ξένην γην, και η οποία αποθνήσκει αδίκως, ω
πάτερ.
- Γ Μακ. 6,4 σὺ Φαραώ πληθύνοντα ἄρμασι, τόν πρὶν Αἰγύπτου
ταύτης δυνάστην, έπαρθέντα άνόμῳ θράσει καί γλώσση
μεγαλορρήμονι, σὺν τῇ ὑπερηφάνῳ στρατιᾷ

ποντοβρόχους ἀπώλεσας, φέγγος ἐπιφάνας ἐλέους
Ἰσραὴλ γένει.

Γ Μακ. 6,4

Συ, τον Φαραώ με τα πλήθη των πολεμικῶν αρμάτων του, ο
οποῖος ἦτο πρὶν βασιλεὺς αὐτῆς της Αἰγύπτου και
υπερηφανεύθη με παράνομον θράσος και με
μεγαλορρήμονα γλώσσαν, τον κατέστρεψες μαζί με την
αλαζονικὴν στρατιάν του, τους ἐπνίξες εἰς την θάλασσαν,
ἐνῶ ἐξ ἀντιθέτου ἀνέτειλες και ἐδώρισες φως του ἐλέους
σου στο γένος των Ἰσραηλιτῶν.

Γ Μακ. 6,5

σύ τὸν ἀναριθμήτοις δυνάμεσι γαυρωθέντα
Σενναχηρείμ, βαρὺν Ἀσσυρίων βασιλέα, δόρατι τὴν
πᾶσαν ὑποχείριον ἤδη λαβόντα γῆν καὶ μετεωρισθέντα
ἐπὶ τὴν ἀγίαν σου πόλιν, βαρέα λαλοῦντα κόμπῳ καὶ
θράσει σύ, Δέσποτα, ἔθραυσας, ἔκδηλον δεικνὺς ἔθνεσι
πολλοῖς τὸ σὸν κράτος.

Γ Μακ. 6,5

Συ, τον φοβερόν βασιλέα των Ασσυρίων, τον Σενναχηρείμ,
ο οποίος εἶχεν υπερηφανευθῇ δια τας ἀναριθμήτους του
στρατιωτικὰς δυνάμεις και εἶχεν ἤδη υποτάξει δια του
δόρατός του ὅλην την γην εἰς τα χέρια του, ἐπειδὴ
αλαζονεύθηκε ἐναντίον της ἀγίας σου πόλεως, της
Ἱερουσαλήμ, ἐκστομίζων λόγους ἀσεβεῖς κατ' αὐτῆς με
θράσος και αλαζονείαν, συ, Δέσποτα, συνέτριψες και αὐτόν
δείξας ἔτσι ολοφάνερον την δυνάμιν σου εἰς πολλὰ ἔθνη.

Γ Μακ. 6,6

σύ τοὺς κατὰ τὴν Βαβυλωνίαν τρεῖς ἐταίρους, πυρὶ τὴν
ψυχὴν αὐθαιρέτως δεδωκότας εἰς τὸ μὴ λατρεῦσαι τοῖς
κενοῖς, διάπυρον δροσίσας κάμινον ἐρρύσω μέχρι
τριχὸς ἀπημάντους, φλόγα πᾶσιν ἐπιπέμψας τοῖς
ὑπεναντίοις.

Γ Μακ. 6,6

Συ, δια τους τρεις φίλους παῖδας, που εὐρίσκοντο εἰς την
Βαβυλωνίαν, οἱ οποίοι ἐκουσίως παρέδωσαν την ζωὴν των
στο πυρ, δια να μη λατρεύσουν τα μάταια εἰδῶλα,
εδρόσισες την κατακαιομένην κάμινον και τους ἀπῆλλαξες

και τους διεφύλαξες αβλαβείς μέχρι και της τριχός της κεφαλής των, απέστειλες δε την φλόγα σου εναντίον όλων εκείνων, που ήσαν εχθροί των και ευρίσκοντο πλησίον της καμίνου.

Γ Μακ. 6,7 σὺ τὸν διαβολαῖς φθόνου λέουσι κατὰ γῆς ρίφέντα

θηρσί βορὰν Δανιήλ εἰς φῶς ἀνήγαγες ἀσινῇ,

Γ Μακ. 6,7 Συ έσωσες και έβγαλες αβλαβή στο φως της ημέρας τον Δανιήλ, ο οποίος εξ αιτίας συκοφαντιών από φθόνον προερχομένων, ερρίφθη στους λέοντας εντός σκοτεινού λάκκου, δια να χρησιμεύση ως τροφή αυτών.

Γ Μακ. 6,8 τὸν τε βυθοτρεφοῦς ἐν γαστρὶ κήτους Ἰωνᾶν
τηκόμενον ἀφειδῶς ἀπήμαντον πᾶσιν οἰκείοις ἀνέδειξας,
πάτερ.

Γ Μακ. 6,8 Συ, Πατερ, τον Ιωνάν, ο οποίος ερρίφθη εις την κοιλίαν του στους βυθούς των θαλασσών ζώντος και τρεφομένου κήτους, ενώ είχε καταβροχθισθή χωρίς οίκτον, τον ανέσυρες αβλαβή προς χάριν όλων των οικείων του.

Γ Μακ. 6,9 καὶ νῦν μίσυβρι, πολυέλεε, τῶν ὅλων σκεπαστά, τὸ
τάχος ἐπιφάνηθι τοῖς ἀπὸ Ἰσραὴλ γένους, ὑπὸ δὲ
ἐβδελυγμένων ἀνόμων ἐθνῶν ὑβρίζομένοις.

Γ Μακ. 6,9 Και τώρα συ, Κυριε, ο οποίος μισεῖς την υπερηφάνειαν, πολυέλεε, προστάτα όλων, ταχέως κάμε την εμφάνισίν σου στους ανθρώπους, οι οποίοι κατάγονται από το γένος του Ισραήλ και οι οποίοι από βδελυρούς και ανόμους ειδωλολάτραις υβρίζονται.

Γ Μακ. 6,10 εἰ δὲ ἀσεβείαις κατὰ τὴν ἀποικίαν ὁ βίος ἡμῶν
ἐνέσχηται, ῥυσάμενος ἡμᾶς ἀπὸ ἐχθρῶν χειρός, ὡς
προαιρῇ, Δέσποτα, ἀπόλεσον ἡμᾶς μόρῳ.

Γ Μακ. 6,10 Εάν όμως ο βίος μας κατά το διάστημα της απομακρύνσεώς μας από την Ιερουσαλήμ είναι πλήρης ασεβειών, απάλλαξέ μας από τας χείρας των εχθρών μας και συ, Δέσποτα, θανάτωσέ μας όπως προτιμάς.

- Γ Μακ. 6,11 μὴ τοῖς ματαίοις οἱ ματαιόφρονες εὐλογησάτωσαν ἐπὶ τῇ τῶν ἡγαπημένων σου ἀπωλείᾳ λέγοντες· οὐδὲ ὁ Θεὸς αὐτῶν ἐρρύσατο αὐτούς.
- Γ Μακ. 6,11 Καὶ τοῦτο, δια να μη δοξολογήσουν οἱ ματαιόφρονες αὐτοὶ εἰδωλολάτραι τα εἰδωλά των, εἰς τα οποία θα θελήσουν να αποδώσουν την καταστροφήν των ἡγαπημένων ἀπὸ σε ἀνθρώπων. Δια να μη λέγουν, ὅτι οὔτε ὁ Θεὸς των δεν τους ἐγλύτωσε.
- Γ Μακ. 6,12 σὺ δὲ ὁ πᾶσαν ἀλκὴν καὶ δυναστείαν ἔχων ἅπασαν, αἰώνιε, νῦν ἔπιδε· ἐλέησον ἡμᾶς τοὺς καθ' ὑβριν ἀνόμων ἀλόγιστον ἐκ τοῦ ζῆν μεθιστανομένους ἐν ἐπιβούλων τρόπῳ.
- Γ Μακ. 6,12 Σὺ, αἰώνιε Θεέ, που ἔχεις πᾶσαν δύναμιν καὶ πᾶσαν ἰσχὺν ρίψε τώρα το βλέμμα σου εἰς ἡμᾶς. Ελέησε ἡμᾶς, οἱ οἱποῖοι πρόκειται να θανατωθῶμεν, ὅπως θανατώνονται οἱ κακούργοι, ἀπὸ ἀνθρώπους, που εἶναι υπερήφανοι, παράνομοι καὶ ἀπερίσκεπτοι.
- Γ Μακ. 6,13 πτηξάτω δὲ ἔθνη σὴν δύναμιν ἀνίκητον σήμερον, ἔντιμε, δύναμιν ἔχων ἐπὶ σωτηρίᾳ Ἰακώβ γένους.
- Γ Μακ. 6,13 Ἀς τρομάξουν, καὶ κατατρομαγμένα ας συμμαζεθοῦν σήμερον τα ἔθνη ἐνώπιον της ἀκατανίκητου δυνάμεώς σου, ἐντιμε Κυριε, Σὺ ὁ οἱποῖος ἔχεις ἀκατανίκητον την δύναμιν, δια να σώσης το γένος του Ἰακώβ.
- Γ Μακ. 6,14 ἰκετεύει σε τὸ πᾶν πλῆθος τῶν νηπίων καὶ οἱ τούτων γονεῖς μετὰ δακρύων.
- Γ Μακ. 6,14 Σε ἰκετεύει ὅλον τοῦτο το πλῆθος των νηπίων καὶ οἱ γονεῖς αὐτῶν μετὰ δακρύων.
- Γ Μακ. 6,15 δειχθήτω πᾶσιν ἔθνεσιν, ὅτι μεθ' ἡμῶν εἶ, Κύριε, καὶ οὐκ ἀπέστρεψας τὸ πρόσωπόν σου ἀφ' ἡμῶν, ἀλλὰ καθὼς εἶπας ὅτι οὐδ' ἐν τῇ γῇ τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν ὄντων ὑπερεῖδες αὐτούς, οὕτως ἐπιτέλεσον, Κύριε.
- Γ Μακ. 6,15 Ἀς φανή, Κυριε, εἰς ὅλα τα ἔθνη, ὅτι εἶσαι μαζὴ μας καὶ δεν

απέστρεψες το πρόσωπόν σου από ημάς, αλλά, όπως άλλοτε υπεσχέθης ότι δεν θα μας παραβλέψης, όταν ευρισκώμεθα εις την χώραν των εχθρών μας, πράξε τούτο και τώρα, Κυrie”.

Γ Μακ. 6,16 Τοῦ δὲ Ἑλεαζάρου λήγοντος ἄρτι τῆς προσευχῆς, ὁ βασιλεὺς σὺν τοῖς θηρίοις καὶ παντὶ τῷ τῆς δυνάμεως φρυάγματι κατὰ τὸν ἵππόδρομον παρῆγε.

Γ Μακ. 6,16 Ἀμέσως, μόλις ετελείωσε την προσευχήν του ο Ελεάζαρος, εισώρμησεν ο βασιλεὺς μαζί με τα θηρία και με όλον τον φρυαττόμενον στρατόν του στο ιπποδρόμιον.

Γ Μακ. 6,17 καὶ θεωρήσαντες οἱ Ἰουδαῖοι μέγα εἰς οὐρανὸν ἀνέκραξαν, ὥστε καὶ τοὺς παρακειμένους αὐλῶνας συνηγήσαντας ἀκατάσχετον οἰμωγὴν ποιῆσαι παντὶ τῷ στρατοπέδῳ.

Γ Μακ. 6,17 Οι Ιουδαῖοι, όταν είδαν αυτά, ανέκραξαν με μεγάλην φωνήν προς τον Θεόν, ὥστε αντήχησαν αι πλησίον κοιλάδες και ηκούσθη εις όλον το στρατόπεδον του Πτολεμαίου ασυγκράτητος θρήνος,

Γ Μακ. 6,18 τότε ὁ μεγαλόδοξος παντοκράτωρ καὶ ἀληθινὸς Θεός, ἐπιφάνας τὸ ἅγιον αὐτοῦ πρόσωπον, ἠνέωξε τὰς οὐρανίους πύλας, ἐξ ὧν δεδοξασμένοι δύο φοβεροειδεῖς ἄγγελοι κατέβησαν φανεροὶ πᾶσι, πλην τοῖς Ἰουδαίοις,

Γ Μακ. 6,18 τότε ο ἄπειρος κατὰ την δόξαν, και παντοδύναμος και ἀληθινὸς Θεός, κατέστησεν ολοφάνερρον την αγίαν αυτού δύναμιν, διότι ἠνοιξε τας πύλας του ουρανοῦ και κατέβησαν ἀπό αυτούς δύο ολόλαμπροι, αλλά και φοβεροὶ κατὰ την μορφήν, ἄγγελοι, τους οποίους ἐβλεπον ὅλοι οι ἄλλοι πλην των Ιουδαίων.

Γ Μακ. 6,19 καὶ ἀντέστησαν καὶ τὴν δύναμιν τῶν ὑπεναντίων ἐπλήρωσαν ταραχῆς καὶ δειλίας καὶ ἀκινήτοις ἔδησαν πέδαις.

Γ Μακ. 6,19 Αυτοὶ ἀντεστάθησαν εις την επιδρομήν των θηρίων και

εγέμισαν από φόβον και ταραχήν την στρατιωτικήν δύναμιν των εχθρών και σαν με σιδερένια δεσμά τους έδεσαν και τους έκαμαν ακινήτους.

Γ Μακ. 6,20 καὶ ὑπόφρικον καὶ τὸ τοῦ βασιλέως σῶμα ἐγενήθη καὶ λήθη τὸ θράσος αὐτοῦ τὸ βαρύθυμον ἔλαβε.

Γ Μακ. 6,20 Και αυτού του βασιλέως το σώμα, εκυριεύθη από φρίκην, ώστε αυτός ελησμόνησε τον άγριον του θυμόν.

Γ Μακ. 6,21 καὶ ἀπέστρεψαν τὰ θηρία ἐπὶ τὰς συνεπομένας ἐνόπλους δυνάμεις καὶ κατεπάτουν αὐτὰς καὶ ὠλόθρευον.

Γ Μακ. 6,21 Τότε τα θηρία εστράφησαν εναντίον των στρατιωτών, που τα ακολουθούσαν, τους καταπατούσαν και τους εξωλόθρευαν.

Γ Μακ. 6,22 καὶ μετεστράφη τοῦ βασιλέως ἡ ὀργὴ εἰς οἶκτον καὶ δάκρυα ὑπὲρ τῶν ἔμπροσθεν αὐτῷ μεμηχανευμένων.

Γ Μακ. 6,22 Αμέσως η οργή του βασιλέως μετεστράφη εις θρήνους και δάκρυα, διότι αυτός προηγουμένως είχε μηχανευθή και αποφασίσει την με αυτόν τον τρόπον καταστροφήν των Εβραίων.

Γ Μακ. 6,23 ἀκούσας γὰρ τῆς κραυγῆς καὶ συνιδῶν πρηνεῖς ἅπαντας εἰς τὴν ἀπώλειαν, δακρύσας μετὰ ὀργῆς τοῖς φίλοις διηπειλεῖτο λέγων·

Γ Μακ. 6,23 Διότι, όταν ο βασιλεύς ήκουσε την κραυγήν και είδεν ότι όλοι ευρίσκονται κατά γης παράλυτοι προς καταστροφήν, εδάκρυσε και απηύθυνε βαρείας απειλάς εναντίον των φίλων του λέγων·

Γ Μακ. 6,24 παραβασιλεύετε καὶ τυράννους ὑπερβεβήκατε ὡμότητι καὶ ἐμὲ αὐτὸν τὸν ὑμῶν εὐεργέτην ἐπιχειρεῖτε τῆς ἀρχῆς ἥδη καὶ τοῦ πνεύματος μεθιστᾶν, λάθρα μηχανώμενοι τὰ μὴ συμφέροντα τῇ βασιλείᾳ.

Γ Μακ. 6,24 “σεis έχετε κάμει ιδικήν σας παραβασιλείαν και εξεπεράσατε κατά την σκληρότητα τους τυράννους. Διότι

εμέ, τον ευεργέτην σας, επιχειρείτε να με αποξενώσετε από την εξουσίαν και να μου αφαιρέσετε την ζωήν μου και συνωμοτείτε κρυφίως εναντίον των συμφερόντων της βασιλείας μου.

Γ Μακ. 6,25 τίς τοὺς κρατήσαντας ἡμῶν ἐν πίστει τὰ τῆς χώρας ὀχυρώματα, τῆς οἰκίας ἀποστήσας ἕκαστον ἀλόγως ἤθροισεν ἐνθάδε;

Γ Μακ. 6,25 Ποιὸς χωρὶς κανένα λόγον και αφορμὴν συνεκέντρωσεν ἐδῶ αὐτοὺς τοὺς Ἰουδαίους και τοὺς ἀπεμάκρυνεν ἀπὸ τα σπίτια των, αὐτοὺς οἱ οἱποῖοι δια την μεγάλην των προς ἡμᾶς πίστιν ἠγωνίσθησαν και ἐκράτησαν ἀδούλωτα τα οχυρώματα της χώρας μας;

Γ Μακ. 6,26 τίς τοὺς ἐξ ἀρχῆς εὐνοίᾳ πρὸς ἡμᾶς κατὰ πάντα διαφέροντας πάντων ἐθνῶν καὶ τοὺς χειρίστους πλεονάκις ἀνθρώπων ἐπιδεδεγμένους κινδύνους, οὕτως ἀθέσμοις περιέβαλεν αἰκίαις; ,1

Γ Μακ. 6,26 Ποιὸς με τέτοια παράνομα βασανιστήρια ἐταλαιπώρησεν αὐτοὺς τοὺς Ἰουδαίους, οἱ οἱποῖοι ἀπ' ἀρχῆς διέκειντο ευμενῶς προς ἡμᾶς και ἐνδιέφεροντο δια τα ἰδικὰ μας πράγματα περισσότερον ἀπὸ ὅλα τα ἄλλα ἔθνη και οἱ οἱποῖοι προς χάριν ἡμῶν εἶχαν ἐκτεθῆ και στους χειροτέρους, πολλές φορές, κινδύνους;

Γ Μακ. 6,27 λύσατε, ἐκλύσατε ἄδικα δεσμά· εἰς τὰ ἴδια μετ' εἰρήνης ἐξαποστείλατε, τὰ προπεπραγμένα παραιτησάμενοι.

Γ Μακ. 6,27 Λυσατε, λυσατε τελείως τα ἄδικα δεσμά και αποστείλατέ τους με εἰρήνην εἰς την πατρίδα των, ἀποκηρύσσοντες ὅσα ἐναντίον των εἶχατε πράξει προηγουμένως.

Γ Μακ. 6,28 ἀπολύσατε τοὺς υἱοὺς τοῦ παντοκράτορος ἐπουρανίου Θεοῦ ζῶντος, ὃς ἀφ' ἡμετέρων μέχρι τοῦ νῦν προγόνων ἀπαραπόδιστον μετὰ δόξης εὐστάθειαν παρέχει τοῖς ἡμετέροις πράγμασιν.

Γ Μακ. 6,28 Ἐλευθερώσατε τοὺς υἱοὺς τοῦ παντοκράτορος και

επουρανίου και ζώντος Θεού, ο οποίος από τους προγόνους μας μέχρι της σημερινής ημέρας δίδει εις τα ιδικά μας πράγματα ανεμπόδιστον μετά δόξης σταθερότητα”.

Γ Μακ. 6,29 ὁ μὲν οὖν ταῦτα ἔλεξεν· οἱ δὲ ἐν ἡμερεῖ χρόνῳ λυθέντες τὸν ἅγιον σωτῆρα Θεὸν αὐτῶν εὐλόγουν, ἄρτι τὸν θάνατον ἐκπεφευγότες.

Γ Μακ. 6,29 Ο μὲν, λοιπόν, βασιλεὺς αὐτὰ εἶπε· οἱ δε Ἰουδαῖοι ἀμέσως, χωρὶς καμμίαν χρονοτριβὴν ἐλύθησαν ἀπὸ τα δεσμά των, εδοξολογούσαν τὸν ἅγιον σωτῆρα των, τὸν Θεόν, διότι διέφυγον τὸν προ ολίγου φοβερόν θάνατον.

Γ Μακ. 6,30 Εἴτα ὁ βασιλεὺς εἰς τὴν πόλιν ἀπαλλαγείς, τὸν ἐπὶ τῶν προσόδων προσκαλεσάμενος, ἐκέλευσεν οἶνους τε καὶ τὰ λοιπὰ πρὸς εὐωχίαν ἐπιτήδεια τοῖς Ἰουδαίοις χορηγεῖν ἐπὶ ἡμέρας ἑπτὰ, κρίνας αὐτοὺς ἐν ᾧ τόπῳ ἔδοξαν τὸν ὅλεθρον ἀναλαμβάνειν, ἐν τούτῳ ἐν εὐφροσύνῃ πάσῃ σωτήρια ἄγειν.

Γ Μακ. 6,30 Επειτα ο βασιλεὺς, ὅταν ἐπανήλθεν εἰς τὴν πόλιν, προσεκάλεσε τὸν εἰσπράκτορα των προσόδων του καὶ του ἔδωσεν ἐντολὴν νὰ χορηγήσῃ στοὺς Ἰουδαίους ἑπτὰ ἡμέρας οἶνον καὶ ὅσα ἄλλα ἐχρειάζοντο διὰ συμπόσια εὐωχίας· κρίνας ὅτι ἔπρεπεν οἱ Ἰουδαῖοι στὸν τόπον ἐκεῖνον, ὅπου ἐπίστευσαν ὅτι θὰ ἐβρίσκαν τὸν ὅλεθρόν των, εἰς αὐτόν νὰ εορτάσουν με κάθε εὐφροσύνην καὶ χαρὰν τὴν σωτηρίαν των.

Γ Μακ. 6,31 τότε οἱ πρὶν ἐπονείδιστοι καὶ πλησίον τοῦ ἄδου, μᾶλλον δ' ἐπ' αὐτῷ βεβηκότες, ἀντὶ πικροῦ καὶ δυσαιάκτου μόρου, κώθωνα σωτήριον συστήσαντες, τὸν εἰς πτῶσιν αὐτοῖς καὶ τάφον ἡτοιμασμένον τόπον κλισίαις κατεμέρισαν πλήρεις χαρμονῆς.

Γ Μακ. 6,31 Καὶ τότε οἱ μέχρι προ ολίγου σκληρῶς ἐμπαιζόμενοι καὶ βασανιζόμενοι Ἰουδαῖοι, οἱ ὁποῖοι εἶχαν εὐρεθῇ πλησίον τοῦ ἄδου, μᾶλλον δε καὶ εἶχαν εἰσέλθει στὸν ἄδην, ἀντὶ τοῦ

πικρού και αξιοθρηνήτου θανάτου, οργάνωσαν συμπόσιον σωτηρίας, ώστε ο τόπος εκείνος, που είχε προορισθή ως τόπος σφαγής των και θανάτου, έγινε τόπος χαράς, καταμερισμένος εις τμήματα, όπου καθ' ομάδας εκάθηντο οι Ιουδαίοι και εώρταζαν το συμπόσιον της χαράς.

Γ Μακ. 6,32

καταλήξαντες δὲ θρήνου πανόδυρτον μέλος ἀνέλαβον ὥδῃν πάτριον, τὸν σωτῆρα καὶ τερατοποιὸν αἰνοῦντες Θεόν· οἴμωγὴν τε πᾶσαν καὶ κωκυτὸν ἀπωσάμενοι χοροὺς συνίσταντο εὐφροσύνης εἰρηνικῆς σημεῖον.

Γ Μακ. 6,32

Αφού δε έπαυσαν πλέον τα πλήρη οδυρμών πένθιμα άσματά των, ήρχισαν να ψάλλουν τους πατροπαραδότους ύμνους, δοξολογώντας τον θαυματουργόν και σωτήρα των Θεόν. Αφού δε απέβαλον πλέον κάθε στεναγμόν και θρήνον, έστησαν χορούς χαράς εις έκφρασιν της ειρηνικῆς και χαρουμένης ζωής των.

Γ Μακ. 6,33

ώσαύτως δὲ καὶ ὁ βασιλεὺς περὶ τούτων συμπόσιον βαρὺ συναγαγὼν, ἀδιαλείπτως εἰς οὐρανὸν ἀνθωμολογεῖτο μεγαλοπρεπῶς ἐπὶ τῇ παραδόξῳ γενηθείσῃ αὐτῷ σωτηρίᾳ.

Γ Μακ. 6,33

Επίσης και ο βασιλεύς δια τα αυτά γεγονότα ωργάνωσε πλούσιον συμπόσιον, αδιαλείπτως δε και μεγαλοπρεπώς εδόξαζε τον Θεόν δια την σωτηρίαν του, η οποία κατά τόσον θαυμαστόν και παράδοξον τρόπον έγινε δι' αυτόν.

Γ Μακ. 6,34

οἱ τε πρὶν εἰς ὄλεθρον καὶ οἴωνοβρώτους αὐτοὺς ἔσσεσθαι τιθέμενοι, μετὰ χαρᾶς ἀπογραφάμενοι κατεστέναξαν, αἰσχύνῃν ἐφ' ἑαυτοῖς περιβαλλόμενοι καὶ τὴν πυρίπνουν τόλμαν ἀκλεῶς ἐσβεσμένοι.

Γ Μακ. 6,34

Οι δε εχθροί των Ιουδαίων, οι οποίοι ολίγον προηγουμένως είχαν ακλόνητον την πεποίθησιν ότι οι Ιουδαίοι θα εξολοθρευθούν και θα γίνουν βορά των σαρκοφάγων πτηνών του ουρανού, και οι οποίοι με χαράν τους κατέγραφαν, τώρα ανεστέναζαν, διότι είχαν

κατεντροπιασθή. Η δε πύρινη των θρασύτης εναντίον των Ιουδαίων είχε σβήσει τόσο αδόξως.

Γ Μακ. 6,35 οἱ τε Ἰουδαῖοι, καθὼς προειρήκαμεν, συστησάμενοι τὸν προειρημένον χορόν, μετ' εὐωχίας ἐν ἑξομολογήσεσιν ἰλαραῖς καὶ ψαλμοῖς διῆγον,

Γ Μακ. 6,35 Οἱ Ιουδαῖοι, ὅπως προηγουμένως ανεφέραμεν, ἔστησαν χορούς, μετεῖχαν εἰς χαρμόσυνα συμπόσια καὶ ἐδόξαζον με ὕμνους ευχαριστίας τὸν Κύριον.

Γ Μακ. 6,36 καὶ κοινὸν ὀρισάμενοι περὶ τούτων θεσμὸν ἐπὶ πᾶσαν τὴν παροικίαν αὐτῶν εἰς γενεάς, τὰς προειρημένας ἡμέρας ἅγειν ἔστησαν εὐφροσύνους, οὐ πότου χάριν καὶ λιχνείας, σωτηρίας δὲ τῆς διὰ Θεὸν γενομένης αὐτοῖς.

Γ Μακ. 6,36 Ἐλαβον δὲ ὁμόφωνον ἀπόφασιν καὶ ὥρισαν, ὅπως εἰς ὅλην τὴν παροικίαν τῶν καὶ εἰς ὅλας τὰς ἐπερχομένας γενεάς εορτάζονται με ευφροσύνην αἱ προμνημονευθεῖσαι ἡμέραι τῆς σωτηρίας τῶν, ὅχι διὰ νὰ πίνουν καὶ τρώγουν καλομαγειρευμένα φαγητά, ἀλλὰ διὰ τὴν σωτηρίαν τῶν, ἣ ὁποία ἐδόθη εἰς αὐτοὺς ἀπὸ τοῦ Θεοῦ.

Γ Μακ. 6,37 ἐνέτυχον δὲ τῷ βασιλεῖ τὴν ἀπόλυσιν αὐτῶν εἰς τὰ ἴδια αἰτούμενοι.

Γ Μακ. 6,37 Παρεκάλεσαν δὲ τὸν βασιλέα νὰ τοὺς ἀφήσῃ νὰ ἐπανέλθουν εἰς τὰ σπίτια τῶν.

Γ Μακ. 6,38 ἀπογράφονται δὲ αὐτοὺς ἀπὸ πέμπτης καὶ εἰκάδος τοῦ Παχῶν ἕως τῆς τετάρτης τοῦ Ἐπιφί, ἐπὶ ἡμέρας τεσσαράκοντα, συνίστανται δὲ αὐτῶν τὴν ἀπώλειαν ἀπὸ πέμπτης τοῦ Ἐπιφί ἕως ἐβδόμης, ἡμέραις τρισίν,

Γ Μακ. 6,38 Ἡ διὰ τὸ ἔργον τῆς ἐξοντώσεώς τῶν ἀπογραφῆ τῶν Ιουδαίων ὑπὸ τῶν ἐθνικῶν ἐγένετο ἀπὸ τῆς εικοστῆς πέμπτης τοῦ μηνὸς Παχῶν μέχρι τῆς τετάρτης τοῦ μηνὸς Ἐπιφί, ἐπὶ τεσσαράκοντα ἡμέρας. Αἱ δὲ ἐναντίον αὐτῶν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ταλαιπωρίαι καὶ βασανισμοὶ διήρκεσαν ἀπὸ

της πέμπτης του μηνός Επιφί μέχρι και της εβδόμης του ιδίου μηνός, δηλαδή τρεις ημέρας.

Γ Μακ. 6,39 ἐν αἷς καὶ μεγαλοδόξως ἐπιφάνας τὸ ἔλεος αὐτοῦ ὁ τῶν ὅλων δυνάστης ἀπταίστους αὐτοὺς ἐρρύσατο ὁμοθυμαδόν.

Γ Μακ. 6,39 Ἐπειτα ἀπὸ τας ημέρας αὐτάς, ὁ Θεὸς ὁ παντοκράτωρ ἔδειξε κατὰ ἓνα μεγαλόδοξον τρόπον τὸ ἐλεὸς του καὶ ἐγλύτωσεν αὐτοὺς ἀπὸ τὸν διωγμοὺς σώους καὶ ἀβλαβεῖς.

Γ Μακ. 6,40 εὐωχοῦντο δὲ πάνθ' ὑπὸ τοῦ βασιλέως χορηγούμενοι μέχρι τῆς τεσσαρεσκαideκάτης, ἐν ᾗ καὶ τὴν ἐντυχίαν ἐποίησαντο περὶ τῆς ἀπολύσεως αὐτῶν.

Γ Μακ. 6,40 Με τας χορηγηθείσας δε ἀπὸ τὸν βασιλέα τροφάς οἱ Ἰουδαῖοι εὐωχοῦντο εἰς συμπόσια ἀπὸ τῆς ογδῆς ἕως τῆς δεκάτης τετάρτης τοῦ Ἐπιφί, κατὰ τὴν ὁποίαν παρεκάλεσαν τὸν βασιλέα νὰ τοὺς ἀφήσῃ ἐλευθέρους.

Γ Μακ. 6,41 συναινέσας τε αὐτοῖς ὁ βασιλεὺς ἔγραψεν αὐτοῖς τὴν ὑπογεγραμμένην ἐπιστολὴν πρὸς τοὺς κατὰ πόλιν στρατηγοὺς μεγαλοψύχως τὴν ἐκτενίαν ἔχουσιν.

Γ Μακ. 6,41 Ἐκεῖνος ἀπεδέχθη τὴν αἴτησίν των καὶ ἔγραψε πρὸς τοὺς ἀνὰ τας διαφόρους πόλεις στρατηγοὺς, κατὰ τὸν ἔντονον, τας καλυτέρας συστάσεις διὰ τοὺς Ἰουδαίους, τὴν κατωτέρω ἐπιστολὴν.

Γ ΜΑΚΚΑΒΑΙΩΝ 7

Γ Μακ. 7,1 «Βασιλεὺς Πτολεμαῖος ὁ Φιλοπάτωρ τοῖς κατ' Αἴγυπτον στρατηγοῖς καὶ πᾶσι τοῖς τεταγμένοις ἐπὶ πραγμάτων χαίρειν καὶ ἐρρῶσθαι·

Γ Μακ. 7,1 Ὁ βασιλεὺς Πτολεμαῖος ὁ Φιλοπάτωρ, εὐχομαι χαρὰν καὶ υγείαν τοὺς ἀνὰ τὴν Αἴγυπτον στρατηγοὺς καὶ εἰς ὅλους τοὺς υπαλλήλους τοὺς διορισμένους διὰ τας υποθέσεις του

βασλείου.

Γ Μακ. 7,2 ἐρρώμεθα δὲ καὶ αὐτοὶ καὶ τὰ τέκνα ἡμῶν,
κατευθύναντος ἡμῖν τοῦ μεγάλου Θεοῦ τὰ πράγματα
καθὼς προαιρούμεθα.

Γ Μακ. 7,2 Καὶ ἡμεῖς οἱ ἴδιοι υγιαίνομεν, ὅπως καὶ τὰ τέκνα μας, διότι ὁ
μεγάλος Θεὸς διηύθυνε τὰ πράγματά μας, ὅπως καὶ ἡμεῖς οἱ
ἴδιοι, ἠθέλομεν.

Γ Μακ. 7,3 τῶν φίλων τινές, κακοηθείᾳ πυκνότερον ἡμῖν
παρακείμενοι, συνέπεισαν ἡμᾶς εἰς τὸ τοὺς ὑπὸ τὴν
βασίλειαν Ἰουδαίους συναθροίσαντας σύστημα
κολάσασθαι ξενιζούσαις ἀποστατῶν τιμωρίαις,

Γ Μακ. 7,3 Μερικοὶ ἀπὸ τοὺς φίλους μας ἀπὸ κακὰς συχνότερα
διαθέσεις ἐναντίον ἡμῶν παρακινούμενοι μας ἐπεισαν, νὰ
συγκεντρώσωμεν εἰς μίαν ομάδα τοὺς Ἰουδαίους, ποὺ
εὐρίσκοντο στὸ βασίλειόν μου, καὶ νὰ τοὺς τιμωρήσωμεν με-
τρομερὰς καὶ ἀσυνήθεις βασάνους, ὅπως τιμωροῦνται οἱ
ἐπαναστάται.

Γ Μακ. 7,4 προσφερόμενοι μήποτε εὐσταθήσιν τὰ πράγματα
ἡμῶν, δι' ἣν ἔχουσιν οὗτοι πρὸς πάντα τὰ ἔθνη
δυσμένειαν, μέχρις ἂν συντελεσθῇ τοῦτο.

Γ Μακ. 7,4 Ὑπέβαλαν δὲ εἰς ἡμᾶς αὐτὰ, ἰσχυριζόμενοι ὅτι ποτὲ τὰ
πράγματά μας δὲν θὰ προοδεύσουν ἐξ αἰτίας τοῦ μίσους,
ποὺ τρέφουν οἱ Εβραῖοι ἐναντίον ὅλων τῶν ἐθνῶν. Ἐλπίς
καὶ βεβαιότης προόδου ὑπάρχει, ὅταν σταματήσῃ αὐτὴ ἡ
κατάστασις.

Γ Μακ. 7,5 οἳ καὶ δεσμίους καταγαγόντες αὐτοὺς μετὰ σκυλμῶν ὥς
ἀνδράποδα, μᾶλλον δὲ ὥς ἐπιβούλους, ἄνευ πάσης
ἀνακρίσεως καὶ ἐξετάσεως ἐπεχείρησαν ἀνελεῖν, νόμου
Σκυθῶν ἀγριωτέραν ἐμπεπορημένοι ὠμότητα.

Γ Μακ. 7,5 Αὐτοί, λοιπόν, σιδηροδεσμίους τοὺς ὠδήγησαν εἰς τὴν
παραλίαν με πολλὰς βασάνους, ὥς εἰάν ἐπρόκειτο δι'
ἀνδράποδα, μᾶλλον δὲ διὰ κακούργους. Καὶ ταῦτα χωρὶς

καμμίαν προηγουμένως ανάκρισιν και εξέτασιν.

Απεφάσισαν δε να τους εξολοθρεύσουν εμποτισμένοι από τέτοιαν ωμότητα, η οποία είναι αγριωτέρα και από αυτούς ακόμη τους σκληρούς νόμους των Σκυθών.

Γ Μακ. 7,6 ἡμεῖς δὲ ἐπὶ τούτοις σκληρότερον διαπειλησάμενοι, καθ' ἣν ἔχομεν πρὸς ἅπαντας ἀνθρώπους ἐπιείκειαν, μόγις τὸ ζῆν αὐτοῖς χαρισάμενοι καὶ τὸν ἐπουράνιον Θεὸν ἐγνωκότες ἀσφαλῶς ὑπερησπικότα τῶν Ἰουδαίων, ὡς πατέρα ὑπὲρ υἱῶν διαπαντὸς ὑπερμαχοῦντα,

Γ Μακ. 7,6 Ἡμεῖς δι' ὅλα αὐτὰ τοὺς ἠπειλήσαμεν κατὰ τὸν σκληρότερον τρόπον και ἐπειδὴ εφαρμόζομεν τὴν ἐπιείκειαν, που δεικνύομεν πρὸς ὅλους τοὺς ἀνθρώπους, εχαρίσαμεν εἰς αὐτοὺς μόλις τὴν ζωὴν, ὅταν εἶδομεν οφθαλμοφανῶς, ὅτι ὁ ἐπουράνιος Θεὸς υπερασπίζει τοὺς Ἰουδαίους με κάθε ἀσφάλειαν και ὡσὰν πατέρας υπερμαχεῖ ὑπὲρ τῶν υἱῶν του πάντοτε.

Γ Μακ. 7,7 τήν τε τοῦ φίλου ἣν ἔχουσι πρὸς ἡμᾶς βεβαίαν καὶ τοὺς προγόνους ἡμῶν εὖνοιαν ἀναλογισάμενοι, δικαίως ἀπολελύκαμεν πάσης καθ' ὄντινοῦν αἰτίας τρόπον

Γ Μακ. 7,7 Τοὺς ἀπηλλάξαμεν δε ἀπὸ κάθε κατηγορίαν υθενδήποτε προερχομένην και τοὺς ἀφήσαμεν ἐλευθέρους, διότι ἐλάβομεν ὑπ' ὅψιν και τὴν σταθεράν φιλίαν, που ἔχουν οἱ Ἰουδαῖοι πρὸς ἡμᾶς, και τὴν εὖνοιαν, τὴν ὁποίαν οἱ πρόγονοί μας εἶχαν δεῖξει πρὸς αὐτοὺς.

Γ Μακ. 7,8 καὶ προστετάχαμεν ἐκάστῳ πάντας εἰς τὰ ἴδια ἐπιστρέφειν, ἐν παντὶ τόπῳ μηθενὸς αὐτοὺς τὸ σύνολον καταβλάπτοντος, μήτε ὀνειδίζειν περὶ τῶν γεγενημένων παρὰ λόγον.

Γ Μακ. 7,8 Διατάσσομεν, λοιπόν, τὸν καθένα ἀπὸ σας, να συνεργήσετε δια τὴν ἐπιστροφὴν ὅλων αὐτῶν εἰς τὴν πατρίδα των, χωρίς κανεῖς ἀπὸ ὅλους σας εἰς κάθε τόπον οὐδὲ ἐπ' ἐλάχιστον να τοὺς βλάβῃ η να τοὺς χλευάσῃ, δια τα παράλογα γεγονότα,

τα οποία έλαβον χώραν εναντίον των.

Γ Μακ. 7,9 γινώσκετε γάρ ὅτι κατὰ τούτων, ἐάν τι κακοτεχνήσωμεν πονηρόν ἢ ἐπιλυπήσωμεν αὐτοὺς τὸ σύνολον, οὐκ ἄνθρωπον, ἀλλὰ τὸν πάσης δεσπόζοντα δυνάμεως Θεὸν ὕψιστον ἀντικείμενον ἡμῖν ἐπ' ἐκδικήσει τῶν πραγμάτων κατὰ πᾶν ἀφεύκτως διὰ παντὸς ἔξομεν. ἔρρωσθε».

Γ Μακ. 7,9 Μαθετε, ὅτι, εἰ διαπράξωμεν κάτι κακὸν ἐναντίον των ἡ γενικῶς τους λυπήσωμεν, δεν θα λυπήσωμεν ἄνθρωπον ἀλλὰ τον ὕψιστον Θεόν, ο οποίος κυριαρχεῖ ἐπὶ ὅλων των δυνάμεων του κόσμου και θα τον ἔχωμεν ἰσοβίως και ἀναποφεύκτως ἐκδικητὴν και τιμωρόν δια τὰς παρανόμους πράξεις μας. Υγιαίνετε”.

Γ Μακ. 7,10 Λαβόντες δὲ τὴν ἐπιστολὴν ταύτην οὐκ ἐσπούδασαν εὐθέως γενέσθαι περὶ τὴν ἄφοδον, ἀλλὰ τὸν βασιλέα προσηξίωσαν τοὺς ἐκ τοῦ γένους τῶν Ἰουδαίων τὸν ἅγιον Θεὸν αὐθαιρέτως παραβεβηκότας καὶ τοῦ Θεοῦ τὸν νόμον τυχεῖν δι' αὐτῶν τῆς ὀφειλομένης κολάσεως,

Γ Μακ. 7,10 Οἱ Ἰουδαῖοι, ὅταν ἔλαβαν αὐτὴν τὴν ἐπιστολὴν, δεν ἐβιάσθησαν να ἀναχωρήσουν ἀμέσως, ἀλλὰ παρεκάλεσαν τὸν βασιλέα, ὅπως στους Ἰουδαίους ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι ἐλευθέρως και χωρὶς ἐξαναγκασμὸν ἀπεμακρύνθησαν ἀπὸ τὸν ἅγιον Θεὸν και κατεπάτησαν τὸν θεῖον νόμον, ἐπιβληθὴ ἡ ὀφειλομένη τιμωρία.

Γ Μακ. 7,11 προφερόμενοι τοὺς γαστροὺς ἕνεκεν τὰ θεῖα παραβεβηκότας προστάγματα μηδέποτε εὐνοήσιν μηδὲ τοῖς τοῦ βασιλέως πράγμασιν.

Γ Μακ. 7,11 Ἐλεγαν δε και τούτο, ὅτι ὅσοι δια λόγους κοιλιοδουλείας παραβαίνουν τὰ θεῖα προστάγματα, ποτέ δεν θα ἔχουν καλὴν διαγωγὴν ἀπέναντι και των πραγμάτων του βασιλέως.

Γ Μακ. 7,12 ὁ δὲ τάληθές αὐτοὺς λέγειν παραδεξάμενος καὶ

συναινέσας ἔδωκεν αὐτοῖς ἄδειαν πάντων, ὅπως τοὺς παραβεβηκότας τοῦ Θεοῦ τὸν νόμον ἐξολοθρεύσωσι κατὰ πάντα τὸν ὑπὸ τὴν βασιλείαν αὐτοῦ τόπον μετὰ παρρήσιας ἄνευ πάσης βασιλικῆς ἐξουσίας καὶ ἐπισκέψεως.

Γ Μακ. 7,12 Ο βασιλεὺς παρεδέχθη, ὅτι αὐτοὶ ὄντως λέγουν τὴν ἀλήθειαν, συγκατετέθη καὶ ἔδωκεν εἰς αὐτοὺς τὴν ἄδειαν, νὰ ἐξολοθρεύσουν εἰς οἰονδήποτε μέρος τοῦ βασιλείου τοῦ ἐκείνους, οἱ οποίοι εἶχαν παραβῇ τὸν νόμον τοῦ Θεοῦ. Νὰ ἐπιβάλουν τὴν τιμωρίαν αὐτὴν μετὰ θάρρους, χωρὶς καὶ νὰ περιμένουν ἐιδικὴν βασιλικὴν διαταγὴν, ἡ ἔστω καὶ ἀπλὴν γνῶσιν ἐκ μέρους τοῦ βασιλέως.

Γ Μακ. 7,13 τότε κατευφημήσαντες αὐτόν, ὡς πρέπον ἦν, οἱ τούτων ἱερεῖς καὶ πᾶν τὸ πλῆθος ἐπιφωνήσαντες τὸ ἀλληλούϊα, μετὰ χαρᾶς ἀνέλυσαν.

Γ Μακ. 7,13 Τότε οἱ Ἰουδαῖοι ἐευφήμησαν τὸν βασιλέα, ὅπως ἄλλωστε ἦτο καὶ πρέπον, οἱ ἐξ αὐτῶν ἱερεῖς καὶ ὅλον τὸ πλῆθος ἀνεφώνησαν τὸ “ἀλληλούϊα” καὶ ἀνεχώρησαν κατόπιν μετὰ χαρᾶς.

Γ Μακ. 7,14 τότε τὸν ἐμπесόντα τῶν μεμιασμένων ὁμοεθνῇ κατὰ τὴν ὁδὸν ἐκολάζοντο καὶ μετὰ παραδειγματισμῶν ἀνήρουν.

Γ Μακ. 7,14 Ἐπειτα οἱ οἰονδήποτε ὁμοεθνή των συναντοῦσαν στὸν δρόμον των, ὁ οἷος, καθ' ὃν ἐξωμότης, ἦτο μολυσμένος, τὸν ἐτιμωροῦσαν, τὸν διεπόμπευαν καὶ τὸν ἐφόνευαν.

Γ Μακ. 7,15 ἐκείνη δὲ τῇ ἡμέρᾳ ἀνείλον ὑπὲρ τοὺς τριακοσίους ἄνδρας καὶ ἤγαγον εὐφροσύνην μετὰ χαρᾶς τοὺς βεβήλους χειρωσάμενοι.

Γ Μακ. 7,15 Κατὰ τὴν ἡμέραν δὲ ἐκείνην ἐφόνευσαν περισσοτέρους ἀπὸ τριακοσίους ἐξωμότας ἄνδρας καὶ ἐώρτασαν με μεγάλην χαρὰν, διότι ἔδωσαν τὴν πρέπουσαν τιμωρίαν τοῖς βεβήλοις αὐτοῦς.

- Γ Μακ. 7,16 αὐτοὶ δὲ οἱ μέχρι θανάτου τὸν Θεὸν ἐσχηκότες,
παντελῆ σωτηρίας ἀπόλαυσιν εἰληφότες, ἀνέζευξαν ἐκ
τῆς πόλεως παντοίοις εὐωδεστάτοις ἄνθεσι
κατεστεμμένοι μετ' εὐφροσύνης καὶ βοῆς, ἐν αἴνοις καὶ
παμμελέσιν ὕμνοις εὐχαριστοῦντες τῷ Θεῷ τῶν
πατέρων αὐτῶν αἰωνίῳ σωτῇρι τοῦ Ἰσραὴλ.
- Γ Μακ. 7,16 Αὐτοὶ δέ, που μέχρι θανάτου εἶχαν μείνει πιστοὶ στον Θεόν
καὶ οἱ οποίοι ἀπῆλausαν τὴν πλήρη σωτηρίαν των,
ανεχώρησαν ἀπὸ τὴν πόλιν καταστεφανωμένοι με διάφορα
ευωδέστατα ἄνθη· υμνοῦσαν τὸν Θεόν με χαρὰν καὶ με
κραυγὰς χαρὰς καὶ ευχαριστοῦσαν με μελωδικώτατα
ἄσματα τὸν Θεόν των πατέρων των, τὸν αἰώνιον σωτήρα
τοῦ ἰσραηλιτικοῦ λαοῦ.
- Γ Μακ. 7,17 Παραγεννηθέντες δὲ εἰς Πτολεμαῖδα τὴν ὀνομαζομένην
διὰ τὴν τοῦ τόπου ιδιότητα ῥοδοφόρον, ἐν ἧ
προσέμεινεν αὐτοὺς ὁ στόλος κατὰ κοινὴν αὐτῶν
βουλὴν ἡμέρας ἑπτὰ,
- Γ Μακ. 7,17 Διὰ των πλοίων ἦλθον εἰς τὴν Πτολεμαῖδα, ἡ οποία
ωνομάζετο ῥοδοφόρος, ὡς ἐκ τῆς ιδιότητος τοῦ τόπου νὰ
ευδοκιοῦν ἐκεῖ τὰ ῥόδα. Ὁ στόλος τοὺς ἐπερίμενε
σύμφωνα με κοινὴν των ἀπόφασιν ἐπὶ ἑπτὰ ἡμέρας.
- Γ Μακ. 7,18 ἐκεῖ ἐποίησαν πότον σωτήριον, τοῦ βασιλέως
χορηγήσαντος αὐτοῖς εὐψύχως τὰ πρὸς τὴν ἄφιξιν
πάντα ἐκάστω ἕως εἰς τὴν ἰδίαν οἰκίαν.
- Γ Μακ. 7,18 Ἐκεῖ ὠργάνωσαν συμπόσιον διὰ τὴν σωτηρίαν, ἐφ' ὅσον ὁ
βασιλεὺς εἶχε χορηγήσει εἰς αὐτοὺς ἐξ ὅλης ψυχῆς ὅλα τα
μέσα διὰ τὴν ἀφίξιν ὁλων καὶ ἐνός ἐκάστου ἀπὸ αὐτοὺς
μέχρι τῆς ιδιαιτέρας τοῦ οικίας.
- Γ Μακ. 7,19 καταχθέντες δὲ μετ' εἰρήνης ἐν ταῖς πρεπούσαις
ἐξομολογήσεσιν, ὡσαύτως καὶ ἐκεῖ ἔστησαν καὶ ταύτας
ἄγειν τὰς ἡμέρας ἐπὶ τὸν τῆς παροικίας αὐτῶν χρόνον
εὐφροσύνους.

- Γ Μακ. 7,19 Αφού δε απεβιβάσθησαν με ειρήνην εις την ξηράν και ανέπεμψαν προς τον Θεόν τους πρέποντας ύμνους δοξολογίας και ευχαριστίας, ώρισαν να εορτάζουν εκεί με χαράν τας ημέρας αυτάς κατά το χρονικόν διάστημα, που θα ευρίσκοντο εις την ξένην χώραν.
- Γ Μακ. 7,20 ἄς καὶ ἀνιερῶσαντες ἐν στήλῃ κατὰ τὸν συμποσίας τόπον προσευχῆς καθιδρύσαντες, ἀνέλυσαν ἀσινεῖς, ἐλεύθεροι, ὑπερχαρεῖς, διὰ τε γῆς καὶ θαλάσσης καὶ ποταμοῦ ἀνασωζόμενοι τῇ τοῦ βασιλέως ἐπιταγῇ, ἕκαστος εἰς τὴν ἰδίαν
- Γ Μακ. 7,20 Αφού δε καθιέρωσαν και εχάραξαν εις στήλην τας εορτασίμους αυτάς ημέρας, ώρισαν δε τον τόπον εκείνον ως τόπον προσευχής, επέστρεψαν κατόπιν σώοι, ελεύθεροι, υπερβολικά χαρούμενοι, ο καθένας εις την πατρίδα του, δια της ξηράς, δια της θαλάσσης και δια των ποταμών, σύμφωνα με την διαταγήν του βασιλέως.
- Γ Μακ. 7,21 καὶ πλείστην ἢ ἔμπροσθεν ἐν τοῖς ἐχθροῖς ἐξουσίαν ἐσχηκότες μετὰ δόξης καὶ φόβου, τὸ σύνολον ὑπὸ μηδενὸς διασεισθέντες τῶν ὑπαρχόντων.
- Γ Μακ. 7,21 Επειτα δε από τα γεγονότα αυτά απέκτησαν μεγαλυτέραν δύναμιν ἀέναντι των εχθρών των, από όσην είχαν προηγουμένως. Απελάμβανον δόξαν και ενέπνεον φόβον στους αντιθέτους. Γενικώς δε εκ μέρους ουδενός τίποτε από τα υπάρχοντά των δεν διεκινδύνευε πλέον.
- Γ Μακ. 7,22 καὶ πάντα τὰ ἐαυτῶν πάντες ἐκομίσαντο ἐξ ἀπογραφῆς, ὥστε τοὺς ἔχοντάς τι μετὰ φόβου μεγίστου ἀποδοῦναι αὐτοῖς, τὰ μεγαλεῖα τοῦ μεγίστου Θεοῦ ποιήσαντος τελείως ἐπὶ σωτηρίᾳ αὐτῶν.
- Γ Μακ. 7,22 Αυτοί λοιπόν οι Ιουδαῖοι, όλοι ανεξαιρέτως, επήραν τας περιουσίας των, αι οποίαι είχαν προγραφή. Και εκείνοι ακόμα από τους εθνικούς, που είχαν πάρει κάτι από τας περιουσίας των Ιουδαίων, τα επέστρεψαν εις αυτούς με

μεγάλον φόβον. Ο μέγιστος Θεός έκαμεν έτσι τόσον μεγάλα
θαύματα μέχρι τέλους δια την σωτηρίαν των.

Γ Μακ. 7,23

εύλογητὸς ὁ ρύστης Ἰσραὴλ εἰς τοὺς αἰὲ χρόνους.
Ἀμήν.

Γ Μακ. 7,23

Δοξασμένος ας εἶναι ὁ Θεός, ὁ λυτρωτὴς τῶν Ἰσραηλιτῶν,
στοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.